

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.11 109. ÅRGANG 07.11.23 - 21.11.23

Nytt blikk på
gammel estetikk

GRATIS

RADIO REVOLT

DIN STUDENTRADIO
I TRONDHEIM.

Lytt på DAB, som podcast
eller på radiorevolt.no

6
**STUDENTBOLIGER PÅ
STEINAN BLIR KJØPT OPP:** Sit
ga opp på Steinan, Bo Coliving
ser derimot potensial.

25
**STUDENTER OG
SMÅBARNSFAMILIER:** Mange
opplever trondheimstilværelsen
som en evig nabokonflikt mellom
festglade studenter og trøtte
småbarnsforeldre.

45
VM I OST: 4502 oster kjempet
om den gjeve tittelen i
Trondheim spektrum. .

16

FLØRTEKURS OG DATING:
Når Trondheims kjærestegaranti
har sviktet, må single studenter
ty til kurs i flørtekunst. Dette er
sjekketriksene du kan ta i bruk
for å sikre deg kjærligheten.

36

UKA I BILDER: Se bildene fra
UKA 2023!

48

MUSIKKHISTORIE: Hva er
egentlig greien med (Taylors
Version)?

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Ingeborg Hågensen
– Tlf: 415 69 756
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Kristoffer Benjamin Løge Hedman
– Tlf: 482 33 023
avisredaktor@studentmediene.no

Bendik Brodshaug
– Tlf: 468 47 347
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Herman Østby
– Tlf: 960 45 919
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonsjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sara Heilmann
– Tlf: 919 91 626
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Kristoffer Ramsøy Fredriksen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjørknes
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Mari Kaslegard
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Christian Ryssdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Tuva Marline Ambjørseid
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Even Kaushik
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Pia Arnlsen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Milly Garde
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Linn Zhu Yu Grolnes
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Andrea Barland (sjef), Amanda Hytten
Bjørknes, Cecilie Bjørnsdatter Raustein,
Benedikt Erikstad Javorovic, Erlend Gylver,
Astrid Lie Sæterberget, Bård Flatford Netland,
Katrine Sætereng, Karianne Folkvord Furset,
Ingrid Ytterland, Elfrida Setra.

GRAFIKERE
Eline Essen (1-15)
Ingrid Kvernevik Knudsen (16-29)
Milly Garde (30-44)
Eline Kielland (45-57)

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdatter Raustein (sjef)

FORSIDE
Torstein Olav Eriksen

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonell ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Jeg drikker bare kaffe når jeg er deppa eller forelska -3

DYPDYKK **NERDY** UNDERHOLDNING MAT
SEX KULTUR SATIRE
SAMFUNDET INTERVJUER **DRAM** SKETCH
REPORTASJE STUDENT
HUMOR NYHETER
TÅRERTESTER TRONDHEIM **PORTRETT**

underdusken.no/video

Astri Elgethun Ingeborg Hågensen
LEDER FOR STUDENTERSAMFUNDET I TRONDHJEM REDAKTØR I UNDER DUSKEN

Det er ikke forsvar å drepe tusenvis av uskyldige barn, bombe flyktningleirer og hindre medisinsk hjelp til skadede

Det er både skremmende og direkte feil å utelukkende beskrive situasjonen man nå ser i Palestina og Israel som et angrep på staten Israel og deres utøvelse av retten til forsvar.

Torsdag 1. november stod Sveriges tidligere statsminister Göran Persson på scenen i Storsalen på Samfundet. Der snakket han om økonomi og den globale verden. Tidlig i monologen tok han imidlertid for seg situasjonen i Midtøsten. Han beskrev konflikten utelukkende som et angrep på staten Israel. Han uttrykte også stor begeistring for staten generelt. Publikum fikk ingen mulighet til å kommentere eller stille spørsmål til utsagnet.

Perssons uttrykker en forenklet forståelse av situasjonen som utspiller seg, og det er problematisk at slike kommentarer får stå uimotsagt. Han er heller ikke alene om å tolke det som skjer som et angrep på staten Israel og deres utøvelse av retten til forsvar.

Israel ble angrepet. Det ble begått et tragisk terrorangrep av Hamas hvor flere hundre israelere ble drept og

mange ble tatt som gisler. Men det rettfærdiggjør ikke Israel sin pågående respons og angrep.

Et palestinsk barn blir drept hvert tiende minutt. Israel har gått til angrep på hele det palestinske folket. Dette er ingen forsvarskrig, det er et brutalt angrep på palestinere. I løpet av de siste ukene har snart 10 000 palestinere blitt drept. 3000 av dem er uskyldige barn. Ifølge Redd Barna har det blitt drept flere barn i Midtøsten på tre uker enn det årlige antallet i væpnede konflikter globalt.

Israel har angrepet sykehus og flyktningleirer. Flere av sykehusene er satt ut av drift og kan ikke behandle de skadede. De har også satt opp en blokkade som forhindrer vann, mat, strøm og andre livsnødvendige forsyninger til Gaza. Alle disse ressursene var det allerede mangel på i det okkuperte området.

Staten Israel bryter folkeretten, menneskerettighetene og begår krigsforbrytelser i sine brutale angrep. Dette er ikke forsvar. Okkupasjonen av Palestina har pågått i årevis. Å prøve å vise til at disse «sidene» er noen form for proporsjonale, er umulig. Vi kan ikke la en forenkling av virkeligheten, som den Persson kom med, definere sannheten.

Vi må si tydelig ifra om at vi får med oss det som skjer, og at det ikke er greit. Enten ved å dra på solidaritetsmarkering, dele saker, skrive innlegg eller rope ut når man hører urett. Vi må holde dem med makt, enten om det er definisjonsmakt eller reell makt over politikken som føres, ansvarlige. Det kan aldri være greit å drepe tusenvis av uskyldige barn, bombe flyktningleirer og hindre medisinsk hjelp av skadede. Dette er realiteten, og vi kan ikke være stille om det som skjer.

Kjøpte studentboligene Sit ikke ville ha

Steinan studentby ble solgt i 2020 fordi den var for usentral. Bo Coliving så derimot et potensial og kjøpte opp studentbyen.

TEKST: Ingrid Ekern | ILLUSTRASJON: Kian Nouri

Nylig ble det kjent at Bo Coliving kjøper studentbyen fra selgerne Fredensborg bolig AS og Bolig Norge AS. Studentbyen består av nærmere 200 boenheter, fordelt på elleve leilighetstyper. Sit solgte studentbyen i 2020. Da fortalte administrerende direktør Audhild Kvam i Sit at grunnen

var at studentbyen er for langt unna sentrum.

– Når campus på Dragvoll flyttes nærmere sentrum, blir Steinan studentby altfor usentralt for studentene, fortalte Kvam til Under Dusken.

Driftsdirektør Hans Stenseng i Bo Coliving mener derimot at studentbyen

og området har mye potensial, både nå og i årene som kommer. Planen er å starte oppussing av boligene fortløpende.

– De kommer til å få et litt annerledes preg enn det de har i dag, sier Stenseng.

Norske studenter krever mer

Ifølge driftsdirektøren innebærer det blant annet å gjøre leilighetene litt mer fargerike sammenlignet med slik de er i dag. Han mener studentboliger tidligere var preget av at byggene ble kjøpt opp og deretter glemt.

– Vi ser at norske studenter krever mer i dag. Derfor har vi en langsiktig plan for å gjøre byggene fremtidsklare, både på Steinan og i våre andre bygg i Trondheim, sier han.

I studentbyen vil det bli tilbud om alt fra ettromsleiligheter og helt opp til fireroms. Alle har litt forskjellige kvaliteter. Noen er hjørneleiligheter med utsikt mot skogen, mens andre har panoramautsikt over byen.

– En gjennomgående fordel er at det er god kvalitet på boligene, store soverom og fine kjøkken, ifølge Stenseng.

Selv om universitetet skal samles geografisk, mener han likevel at studentbyen ligger relativt sentralt.

– Det er relativt nært sentrum. Samtidig har man marka rett ved. Det tror jeg mange setter pris på.

TO ÅR: Etter to år på Steinan måtte Kjosnes flytte. FOTO: Ingrid Ekern

Trygghet i studentby

Jonatan Kjosnes studerer på siste året på drama og teater. Han bodde på Steinan i to år før han måtte flytte ut. Han er enig med Stenseng i at Steinan ikke er så usentral.

– Jeg trivdes på Steinan. Det eneste som trakk ned, var at det var litt kronglete å komme seg til Dragvoll med buss. Men det tok maks 20 minutter å komme seg til sentrum, og det er ikke så ille, sier Kjosnes.

I studentbyene har man gjerne enkel tilgang til vaktmester og lignende tjenester. Kjosnes mener dette er en trygghet.

– Det fysiske er på plass. På Steinan var fellesarealene litt slitte, men det var fine rom med mye potensial. Det blir nok veldig bra dersom det blir pusset opp.

To minutter til skogen

I vinter fikk Kjosnes en e-post fra Sit om at han var nødt til å finne et nytt sted å bo etter to år på Steinan fordi leilighetene skulle pusses opp. Han roser Sit for å være veldig behjelpelige med å finne en ny bolig på relativt kort tid.

– Jeg flyttet ikke fordi jeg ville, men fordi jeg måtte. Jeg fikk veldig god hjelp av Sit med å finne et nytt sted, sier Kjosnes.

Valget falt på Karinelund studentby. Selv om han også trives her, er det visse ting han savner fra tiden på Steinan.

– Jeg satte veldig pris på nærheten til marka. Det tok bare to minutter å gå til skogen. Nå drar jeg aldri dit lenger, fordi det tar lang tid å komme seg dit.

PUSSER OPP: Stenseng sier boligene vil få et litt annerledes preg. FOTO: Bo Coliving

Sunn konkurranse

Nærheten til skog og natur er noe Stenseng også tror mange studenter setter pris på. Han mener også at markedet har godt av konkurranse der det finnes flere tilbud. Der noen studenter ønsker å bo så sentralt som mulig, trekker andre seg gjerne litt lenger unna.

– Vil du bo i nærheten av Samfundet, må du kanskje ta til takke med et mindre rom.

Stenseng forteller at man ofte kan få leiligheter med bedre standard og til en lavere pris dersom man trekker seg litt unna sentrum.

– Velger man derimot noe som er litt utenfor sentrum, får man gjerne noe til en litt lavere pris eller med andre kvaliteter, fordi man er en liten buss- eller sykkeltur unna sentrum, sier han.

Bo Coliving har allerede begynt med oppussingen av leilighetene på Steinan, og ønsker å ha mest mulig klart før begynnelsen av neste studieår.

– Vi gleder oss veldig til å bli kjent med byggene og dem som bor der. Og ikke minst tilby nye leiligheter i løpet av kort tid, sier Stenseng.

FOTO: Bo Coliving

BEDRE STANDARD: Du kan få bedre standard til lavere pris, om du bare drar litt utenfor sentrum.

FOTO: Bo Coliving

LYST: Hvite vegger og lyse møbler gjør at rommet blir større.

KOMMENTAR:

Uansvarlig i dag, uansvarlig i fremtiden

Oljepengene til UKA har aldri skapt de beste arrangementene eller UKEfølelsen. Samtidig er UKA den viktigste arbeidstakerreklamen for Equinor hos studentene som egentlig skal skape kunnskap for en bedre verden. Det er på tide at vi som kommer til å klare oss best under klimakrisen, tar oss råd til å bremse den.

MAGNUS VATTERKAR SANDVOLL
Journalist i Radio Revolt

ILLUSTRASJON: Kian Nouri

I det kommende året er det valg av ny UKEsjef, og trolig en ny avstemning om hvorvidt man skal beholde de skitneste norske kronene som finnes i UKA. Neste år følger det også med dobbelt så stort areal å lage festival på, og Samfundet vil da nærme seg størrelsen på Dødens dal.

Likevel valgte Storsalen å stemme ned forslaget om å sende Equinor på døren i vår, på samme dag som man erklærte klimakrise. At det verste hykleriet jeg har sett, skulle komme fra de fantastiske folkene jeg har verv med, som gjør så forbannet mye kult, er ubeskrivelig skuffende.

Argumenter for å beholde oljekronene besto av spådommer om høye ølpriser, som ikke er et faktum, at festivalen og Samfundet vil merke store konsekvenser, og at å droppe avtalen ikke vil ha noen avgjørende effekt på samfunnet uansett.

Jeg føler ikke noen jævla vibrasjoner av den styrende tanken om at festivalen skal vokse seg evig stor i Spektrum og fortsatt ikke klare å få ned ølprisene. UKEfølelsen kommer derimot av revy, kor, teater, Jonas Benyoub i Storsalen og Arif i dalen. Det er de frivilliges innsats som gjør UKA til en fantastisk festival, ikke at Equinor ser muligheten for å grønnvaske den feite tjærede lommeboka si.

Det går ikke an å si tydelig nok hvor viktige NTNU-studenter er for næringslivet. UKEsjefer og samfundet ledere ved siden av hundrevis av andre går rett inn i stillinger som etter få år gjør dem til ledere. Nå er disse vant med at man gjerne kan ta i mot oljepenger fordi man skal ha det gøy i en måned. Kulturen til festivalen former de deltakende. Når UKA kaster ut oljegynganten og virkelig tar grep, vil dette bli en viktig tanke for de nesten 2000 frivillige og festivalens gjester. I dag lager vi festival og velger morosponsor, i morgen velger vi hvilke bedrifter som får bruke kunnskapen vår til sine formål.

Nå er det mange som tror at det ved neste runde er selvsagt at man får kastet ut Equinor fordi det var så nære forrige gang. Jeg kan love at de som mener man skal beholde avtalen, er klare for å stemme for det. Du som er enig med meg må dra ræven din til Storsalen og stemme. La overskriftene fortelle: Norges største kulturfestival kaster ut oljen.

Nå blir det billigere øl på Samfundet

FORNØYD: Leder av Samfundet Astrid Elgethun synes vedtaket er viktig og bra. FOTO: Torstein Olav Eriksen

INITIATIVTAKER: Jonas Strøm Scheie kom med forslaget om lik pris på øl for alle oppmøtte på Samfundsmøter. FOTO: Oskar Hadders

På finansstyremøtet torsdag 3. november ble det vedtatt at medlemsprisen under Samfundsmøter blir satt ned til internpris. Vedtaket skal sørge for at de som møter opp, blir mer likestilte.

TEKST: Jonas Røisland og Kristoffer Ramsøy Fredriksen

Forslagsstiller Jonas Strøm Scheie er glad for at det vil komme en endring i prisene. Han mener det er viktig å ikke skille mellom interne og andre medlemmer under Samfundsmøtene.

– Intensjonen bak forslaget er at Samfundsmøtet ikke er et arrangement, men et medlemsmøte. Det er et møte for alle medlemmer, og da skal man ikke skille på prisen, forklarer Scheie.

Scheie håper også at vedtaket kan være en øyeåpner for andre medlemmer når det kommer til endring.

– Det er gledelig at Finansstyret ser hva som foregår i organisasjonen og får med seg prinsipper. Det kan

også kanskje være en vekker, ved at medlemmer som ikke har gjort det tidligere, kan stille spørsmål ved ting og andre ting, sier Scheie.

Leder av Studentersamfundet Astrid Elgethun er også glad for at forslaget har fått gjennomslag.

– Jeg synes vedtaket er kjempefint, fordi man understreker tydelig at det er et medlemsmøte, sier Elgethun.

Ikke for å forbedre oppmøtet

Begge understreker at vedtaket er prinsipielt, og ikke for å forbedre oppmøtet. Når stemmene til de oppmøtte

teller like mye, mener de at det også er rettferdig at ølprisen på 49 kroner er lik for alle.

– Hovedintensjonen med vedtaket er å ikke skille mellom interne og medlemmer. Det er fint om flere møter opp, men det er ikke det som ligger til grunn for vedtaket, sier Elgethun.

Scheie forklarer også at endringen er for at det skal være likt for alle medlemmer på Samfundsmøtene, og at større oppmøte forhåpentligvis kan være et positivt utfall i tillegg.

– Dette er en prinsipiell sak, og man viser hvordan man ønsker at organisasjonen skal være, forklarer Elgethun.

Bidrar ikke til større drikkekultur

En undersøkelse av Ipsos viser at fire av ti unge bruker alkohol når de er nedstemte, for å dempe negative følelser og stress. Både Elgethun og Scheie er likevel enige om at vedtaket ikke vil bidra til en større drikkekultur på Samfundet.

– Det er helt reelt at alkoholkonsumet er høyt blant studenter, men jeg tror ikke at vedtaket vil ha innvirkning på alkoholinntaket. Dette er et prinsipielt vedtak om likestilling mellom medlemmer og interne, forklarer Elgethun.

Scheie forklarer at å selge alkohol i kontrollerte omgivelser, som på Samfundsmøter, regulerer alkoholkonsumet i større grad enn om man går på butikken.

– Psykiske plager og nedstemthet henger i stor grad sammen med dårlig råd, og Samfundet har generelt snille

priser. Akkurat det er viktigere for meg enn at vi går i stort overskudd i alt vi arrangerer, sier Scheie.

Samfundsmøtet 5. november var første møte med nye priser. Dette ble en gledelig overraskelse for Mathias Jaabæk.

– Jeg visste ikke om prisendringen, men klager ikke på den, sier Jaabæk med et smil.

Han tror likevel ikke at prisredueringen vil gjøre at flere dukker opp på Samfundsmøtene.

Jaabæk er ikke den eneste som ser positivt på det nye tiltaket. Medlem på Samfundet Jonas Barstad sier seg også svært fornøyd.

– Alt av billig alkohol er noe jeg kan stille meg bak. Det er billig livsglede på plast.

Prisen påvirker likevel heller ikke hans ønske om å møte opp på møter, men er definitivt en bonus for begge medlemmene. **UD**

KLAGER IKKE: Mathias Jaabæk er fornøyd med billigere øl. FOTO: Kristoffer Hedman

LIVSGLEDE PÅ PLAST: Jonas Barstad kan stille seg bak tiltaket. FOTO: Kristoffer Hedman

Be our guest!

– I had no idea of what I was getting myself into, but am glad I did, says Marco Christian Parluhutan Panjaitan when asked about volunteering in Trondheim as a foreign student.

TEXT: Sofie Børresen | ILLUSTRATION: Natalia Sokolowska

He is currently doing the masters program in European studies.

Panjaitan used to volunteer for the Eureka linjeforening and tried to volunteer for Samfundet. Most of his friends in Trondheim are Norwegian.

FORMER VOLUNTEER: Marco Panjaitan used to volunteer at Lyche. Foto: Privat

Panjaitan is one of the few international students that are part of what could be called the Norwegian student bubble at NTNU.

Increased interest

Other international students are not as lucky as to be part of that bubble. This, according to representative Kristian Wiulsrød for international students at the student council, is something they have noticed.

– This year, the line for joining Erasmus Student Network (ESN) and other international student organizations at the info night meet-up, was just as long as the line for joining to volunteer at Samfundet.

According to Wiulsrød, there are not that many organizations working for international students at the moment.

ESN, Samfundet and NTNUI are some possibilities, but the latter two organizations can be difficult to join for international students as well.

– Language barriers and duration of stay are the most common reasons as to why international students are excluded. It is sad that they are not able to volunteer, because they show an incredible interest in volunteering.

Not easy

The «fadderuke» (freshers week) is arranged by the different linjeforeninger. Standard linjeforening guidelines tend to dictate that international students are not allowed to join the linjeforening.

As a consequence, they are not normally included in what most Norwegian students would refer to as the longest meet and greet party of the year.

Panjaitan is one of the few international students that reached out to join the fadderuke.

– I came to Trondheim two weeks before my course started. There was really nothing to do, and I remember the first two weeks as depressing. A Norwegian friend I made in Japan, told me to reach out to the linjeforening for my course on Instagram to see if anything was happening.

He then expresses that it was not easy to get involved.

– I had to ask everyone around me to speak English because I did not speak Norwegian very well.

Panjaitan says that most were really nice, but some encounters were uncomfortable.

– I remember that I tried to volunteer for Lyche at Samfundet, and even though I kept asking for people to speak English, there were some who continued to speak Norwegian around me.

One incident was particularly difficult, and Panjaitan soon decided to quit his position.

– One of my superiors at Lyche held all his quizzes in Norwegian. It was impossible for me to understand and join in.

INCLUSION: Alvaro Dovel was able to be a part of the Norwegian bubble. FOTO: Privat

INCREASED INTEREST: Kristian Wiulsrød is noticing that more international students are interested than before. FOTO: Fredrik Framhus

According to Panjaitan, he had told everyone that it would be nice to speak English, but the superior persisted in Norwegian.

– Even though most were kind and understanding, I think volunteering there became a bit too much for me.

Happy accidents

International student Alvaro Dovel, however, says that he was able to join freshers week and volunteer at Samfundet.

– I actually do not know how I joined fadderuka. I got an email from someone and I did not know who. It happened to be Omega, the linjeforening, so I joined, and it was just super nice.

According to Dovel, he was the only international student in his course that received an email invite.

He jokingly goes by the name Hallvard on social media and has been active in his linjeforening, Omega, since last year as well as Akademisk Radioklubb at Samfundet.

– I am very happy with the way that I have been included at Samfundet and Omega, and I understand how we are not able to fit all volunteering positions.

He explains that things like budgeting or politics tend to be written in Norwegian and have a Norwegian system.

– Those volunteering positions tend to take a certain amount of time that international students are not able to give because of the length of their stays.

When asked if he thinks that international student are being included properly, he reflects:

– I think you have a certain responsibility for your own happiness and the way you should expect to be greeted in a different culture. I have seen a lot of Erasmus students, for example, volunteering and engaging in more short-term positions at the NTNUI or at UKA, where they can work within their limits. **UD**

K: Ein einsam «K» stod framfor hovudbygninga på Gløshaugen etter at dei andre bokstavane vart stole.

Bokstavsteling som sport

Fredag den 13. oktober vart «U» og «A» stole frå UKA-skiltet på Gløshaugen. Dette er ikkje fyrste gong det skjer. Berging av bokstavar har vorte ein liten sport i byen.

TEKST OG FOTO: Jakob Selfors | ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Under Dusken oppfordrar ikkje til tjuveri eller hærverk.

Det tek som regel ikkje lang tid frå UKA-bokstavane er sette opp for nokon har bore dei vekk. Pressesjef Ella Johanne Devold i UKA tykkjer det er litt morosamt.

– Det er tunge bokstavar som folk ber med seg. Me veit jo at studentar liker å finne på mykje tull og ha det gøy, og det støttar vi. UKA skal jo bidra med noko positivt i byen, seier Devold.

Då det same skjedde for ti år sidan, gjekk dåverande pressesjef ut for å sei

at om ikkje bokstavane vart leverte att, ville dei få politiet involvert. Sidan då har det vore ei kulturendring, då Devold deler at det truleg ikkje ville

STØTTER GØY: Ella Johanne Devold ønsker å være med på å bidra positivt i byen. Foto: foto.samfundet.no

vore aktuelt i år. Bokstavstelinga har heller vorte ein morosam ting som fungerer som promotering for UKA.

– Det har vorte ein etablert ting. Det står mellom anna UKEbenkar i fleire kollektiv rundt om i byen. Me vil jo veldig gjerne at folk skal henge opp UKEflagg – så dei kan jo like gjerne henge ut ein UKEbokstav.

Berging og bergereglar

Studentar har stole ting for å ha det morosamt i mange år. Men det er ei grense mellom kva som er gøy og kva

som er lovbrøt. Det er difor laga reglar for kva som er greitt å stele og korleis ein skal gjere det. Aktiviteten har også fått eit namn: «berging».

Det finst mange ulike versjonar av bergereglar. Det er ein form for avtale mellom organisasjonar om kva som er lov å stele. Linjeforeiningene har sin eigen versjon, og Samfundet har sin. Det er eitt fellestrekk som går att: Det er ikkje lov å stele noko som er naudsynt for dagleg drift.

UKA har ikkje nokon offisielle bergereglar. Det er heller ei forståing mellom UKA og studentane om at så lenge det dei gjer ikkje hindrar UKA si drift, er det greitt. Her bør det nemnast att: Under Dusken oppfordrar ikkje til tjuveri eller hærverk.

Bokstavberging gjennom tidene

Dei som har fylgt med på Gløshaugen rundt starten av november, såg sikkert ein ny vri på NTNU-skiltet som til vanleg står utanfor hovudbygninga. Med ein ekstra H vart skiltet til «NTH NU». Nokon saknar truleg Noregs tekniske høgskole og ynskjer å stave det ut i store bokstaver. Det å tukle med skilt er ikkje noko som har oppstått nyleg.

Berging av bokstavar er noko som har føregått i Trondheim i årevis. For ti år sidan vart «U» og «K» stole frå UKEnamnet på torget. Men det er heller ikkje berre UKA som får skilta deira stokka om på og stolne.

NTNUI set ofte opp eit skilt under fadderveka. I eit intervju med Under Dusken i 2021 uttalte dåverande materialansvarleg, Emilie Faarup Storvik, seg rundt kulturen.

– Me set det ut kvart år, og oftast forsvinn det utover fadderveka, fortalde ho.

Trass at dette skapte meir arbeid for NTNUI, vart framleis bergekulturen omtalt som noko positivt.

BERGING: Emilie Faarup Storvik synes berging av bokstaver er en god tradisjon. FOTO: Privat

– Det er ein fin tradisjon i mine auge, sa Storvik i intervjuet.

Samfundet sette opp eit skilt i Elgeseter park i 2020. Det tok berre litt over ei veke før D-en vart stolen. I eit intervju med Under Dusken delte dåverande immatrikuleringsjef i Markedsføringsgjengen:

– Me vurderer å lage ein ny ein, men egentlig liker me merksemda, så det spørst.

I etterkant av saka vart fleire av bokstavane i skiltet stole. Saka gjekk då frå spøk til alvor. Berging er berre berging om det er gøy og ikkje går på kostnad av nokon andre. Det er difor viktig å understreke poenget nemnt tidlegare i saka: Under Dusken oppfordrar ikkje til tjuveri eller hærverk.

Kva er det dei prøver å stave?

Sidan bokstavberging har vorte så normalt, vert det naturlege spørsmålet å stille: Kva er det disse bokstavtjuvane prøver å stave? **UD**

UNDER DUSKEN

UNDERDUSKEN: Kanskje det er studentavisa i Trondheim som sjølv står bak berginga. Med det sagt: Under Dusken oppfordrar ikkje til tjuveri eller hærverk.

UA

UA: Kanskje er det Universitetsavisa som ynskjer ein ny logo.

UIA

UIA: Kanskje er det Universitetsavisa som ynskjer ein ny logo.

ABAKUS

ABAKUS: Om ein B vert borte, kan me byrje å undersøkje om datateknologifolka på Gløshaugen står bak.

Slik får du pikk med blick

Sånn gikk det da to single jenter deltok på flørtekurs som viste seg å være for gutter.

TEKST: Sara Løtvedt, Åsne Omland
ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva
FOTO: Torstein Olav Eriksen

Kjærestegarantien. Så lenge du gjør litt innsats, oppfører deg pent og er relativt nyvasket og grei, vil du bli forelsket og få minst ett kjærlighetsprosjekt innen tre måneder, står det på Sit sine nettsider.

Tre måneder har gått. Nærmere ett og to år for å være mer presis. Dusjet hver dag. Fortsatt single. Som studenter i den eneste byen med kjærestegaranti undrer vi oss over hva vi gjør galt.

– Det stinker manneparfyme her, høres det fra salen.

I Klubben sitter det hundre single kursdeltakere på rekke og rad, noen med mer alvor i blikket enn andre. Andreas, kveldens foredragsholder og selvutnevnte flørte-coach trer frem.

– I kveld skal dere lære dere kunsten å tiltrekke dere jenter.

Jentene bak fnyser.

– Hvor mye har vi betalt for dette, hvisker de til hverandre.

Spenning i luften

På det hvite lerretet foran oss lyser projektoren opp silhuetten av en formfull dame. «Gode vibber», står det. Det virker for godt til å være sant at Andreas har løst romantikkens store mysterium. Vi er skeptiske, men likevel klare til å bli overbevist.

– Det viktigste er å prøve. Jenter tar det som regelsomt et kjempekompliment å bli sjekket opp. Det tydeligste tegnet kan være at hun ikke stikker av. Noen jenter tør ikke å vise interesse, forteller han.

Det kommer latter fra salen. Våre tvilsomme blick møtes, men vi noterer flittig likevel.

Andreas forteller at fremgangsmåten han presenterer, er skapt gjennom utprøving. Over flere år har han vært ute på byen fire ganger i uken. Der har han prøvd og feilet, for så å diskutere sjekketeori med venner og på nettforum.

– Nøkkelen til romantisk kjemi, slik kjærligheten presenteres i Hollywood, er å skape spenning.

Han går gjennom en rekke metoder for å skape mer spenning med en potensiell flørt. Ord er overvurdert. Det meste kan kommuniseres med øynene.

Blick

Powerpoint-en viser et bilde av James Dean med et såkalt sideblikk. Det er et blick som drar damer. Vi nikker samtykkende. Neste bilde viser James Dean med et underblikk. Vi noterer oss at det handler mer om hvor intenst blikket er enn vinkelen.

– Gjennom blikket kan du signalisere hvor i det sosiale hierarkiet du er. Med litt sløve øyne kan du vise at du er rolig og selvsikker, sier Andreas.

Da vi trodde vi hadde forstått nøkkelen til å forføre med blikket, ble alt snudd på hodet. Myseblikket er det mest tiltrekkende av dem alle. Åpenbart. Powerpoint-en viser et bilde av Megan Fox. Vi er enige, hun har definitivt et sexy blick.

– Dersom en jente er skikkelig interessant å prate med, kan gutten typisk bli så interessert i selve samtalen at han glemmer å skape spenning.

Det er nok det som er problemet vårt. Gutter glemmer å flørte med oss fordi samtalen er så interessante. Det blir pinlig åpenbart at vi har mye å lære om disse mennene vi ønsker å sjarmere.

Fra ulike planeter

Jenter er ikke fra Venus og gutter er ikke fra Mars. Andreas er fullt klar over at det kan bli mange generaliseringer i hans eksempler.

– Beklager det. Det er mye som gjelder for begge kjønn, og jenter og gutter er i utgangspunktet veldig like, men vi ser etter forskjellige ting i hverandre.

HVERDAGSFLØRTING: Håvard Lågeide og Martin Børseth vil gjøre livet morsommere med litt hverdagslig flørtning.

Andreas mener at en stor utfordring med dating i dag er at jenter og gutter snakker forbi hverandre. Han trekker frem gutter som spanderer på jenter som et godt eksempel.

– Gutten prøver å subkommunisere at han er raus, men jenta kan fort se på det som et simpelt påskudd for å prate. Slik kan jenta tolke det som lav selvtilitt hos gutten.

Den unge mannen ved siden av oss har tatt opp skriveblokken. Vi er heldigvis ikke de eneste som noterer i dag.

Det klikkes lysbilde etter lysbilde, og det blir tydelig at Andreas sin metode fungerer best ute på byen. Kanskje må vi erkjenne at idéen om å møte drømmegutten over noen bøker på gulvet på skolen er død.

Noen fra salen deler samme bekymring som oss. Han spør om metoden Andreas presenterer bare er ment å brukes når man har alkohol i blodet.

– Nei, jeg anbefaler å drikke minst mulig når man er på sjekkeren. Selv er jeg alltid edru når jeg holder kurs.

Det er godt å høre. Salen slipper et lettet sukk.

Rekordmange single

Andreas har ikke bare utviklet en sjekkeskole for gutter med varierende flørteferdigheter. Han har også utviklet et konsept for å lære jenter «hva som får gutter til å ønske å bli kjæresten».

– Hva faen, sier jentene bak oss.

Nysgjerrige på hvordan businessen til Andreas går rundt, leser vi på nettsiden hans at man må punge ut nesten 14 000 kroner for et komplett helgekurs i sjekking. Det er lett å bli skeptisk til folk som tjener godt på menneskers behov for kjærlighet. Man kan lure om sjekkeskole virkelig er løsningen for folk som er ensomme.

Andreas tror sjekkeskolen kan gi gutter det dyttet de trenger for å tørre å ta initiativ. Han har selv sett en endring blant guttene som er ute på byen gjennom årene.

– Guttene er mye mindre «på» nå enn tidligere.

Vi blir nysgjerrige på hvorfor det er slik. Når vi etter kurset spør ham hva som kan være grunnen til at det er sånn, deler Andreas med forbehold om at dette kun er noen refleksjoner han har gjort seg rundt temaet.

– Det er nesten utelukkende positivt at det er mer likestilling i samfunnet. En mulig bivirkning kan likevel være at menn har mistet deres arenaer hvor det

bare er menn, som jeg dessverre tror er en forutsetning for dype vennskap.

Kontroversielt, men vi lytter.

Andreas forteller at underveis i arbeidet med å få med begge kjønn i ulike kretser, har noe gått tapt. I takt med at jenter har tatt større plass i samfunnet, har flere gutter blitt ensomme, mener han. De tar mindre initiativ og dermed ender nå begge kjønn oftere opp single.

– Med én gang det er en jente til stede blant gutter, kan det oppstå en underbevisst konkurranse dem imellom. Dette kan hindre nære vennskapelige relasjoner fra å oppstå. Nesten halvparten av menn sier i dag at de ikke har nære venner. Klart det påvirker selvfølelsen.

Og en gutt uten selvtilitt trenger hjelp til å kapre drømmedamen.

Fanget i 2005

Andreas mener ikke at jenter må være passive i møte med gutter, men at i stedet for å snu de gamle kjønnsrollene på hodet og la jenter lede an, bør jenter heller tilrettelegge for at gutten kan lede.

– Begge kjønn kan eskalere, men mange gutter trenger å kjenne på at

SJEKKETEORIER: Andreas har brukt flere år på å finne de beste sjekketriksene.

det var dem som eskalerte, og mange jenter liker at noen eskalere for dem.

Han konkretiserer:

– Som jente er det bedre å hinte til at man bør bli kysset enn å gå inn for kysset selv. Mer om det kan dere lese på bloggen min.

Blogg. Er vi fanget i 2005?

Mangler et manus

Som to ordinære jenter i 2023 sliter vi med å følge den tradisjonelle oppskriften Andreas har presentert. Tidligere fulgte datingen et tydelig skript, mens rollene i dag er mer flytende: frihet fra begrensende kjønnsroller og gammeldage holdninger, tenker vi. Det er tydelig at ikke alle ser det slik.

Vi sitter igjen med en følelse av å ha trådt inn i en annen verden. Referansene er Marlon Brando og Marilyn Monroe. Andreas viser et klipp av Scarlett Johansson fra filmen *Matchpoint*. Hun er kledd i en tetsittende topp og har virkelig mestret kunsten å flørte med blikket. Det er tidvis provoserende at dette er kvinneideale vi skal etterstrebe.

Likevel skal det ikke dveles for mye rundt romantikk og politikk. I dag har vi kommet for å bli flørtefruer.

Og ett triks funker for alle, skal vi tro Andreas.

– Den beste sjekkerplikken er: «Hei, hva heter du?». Funker bedre enn alt annet, for begge kjønn.

Vi sjekker IKKE opp gutter

– Hei, hva heter dere, spør vi to gutter på vei ut av Klubben.

Vi har kommet i kontakt med to byggstudenter på femte året, Håvard Lågeide og Martin Børseth.

– Skulle gjerne ha blitt bedre på hverdagsflørtningen. Det tror jeg kunne ha gjort livet morsomt, sier Martin.

Som oss har heller ikke Martin merket mye til kjærestegarantien i Trondheim.

– Jeg har vært her i snart fem år, så jeg har en liten høne å plukke med den garantien.

Håvard kan derimot ikke klage. I løpet av årene i Trondheim har han hatt to kjæresten. Han tror én av grunnene til at det er så mange unge single, er vansker med å forplikte seg.

– Det er vanskelig å ta stilling til noe som helst. Det gjelder ikke bare kjæreste. Jeg klarer ikke å planlegge en tur om fire måneder engang. Jeg vet ikke hva jeg har lyst til så langt frem i tid.

Vi sier oss enige; fremtidsplaner er skummelt. Vi lurte på om de har noen tips til oss.

Håvard nikker til kompis sin.

– Martin, det er du som er sjekkeguden: Du holdt jo ikke-verbalt kommunikasjonskurs før silent disco på lørdag.

Martin ler litt.

– Må være det å bli en mester med *blikkene*.

Idet vi skal si ha det, hopper Håvard plutselig unna. Han har panikk i blikket.

– Dere er fra Under Dusken, ikke sant? Dette er ikke noe intrikat sjekketriks?

Nok en gang har vi mislyktes. **UD**

Buldring - en kreativ idrett

Buldreengasementet er stort blant Trondheimsstudentene. Dette gjør lavterskel-klatringen til et populært samlingspunkt.

TEKST: Johanne Stokland | FOTO: Toby John Varhaugvik

Er du student i Trondheim, er sannsynligheten stor for at du kjenner noen som buldrer. Buldring er klatring uten tau og sikring, og har derfor ofte kortere ruter. Kanskje er dette grunnen til at buldreengasementet har eksplodert blant studenter.

Også under årets UKA var buldring et arrangement man kunne bli med på. Etter en prat med Sofie Friis Dahl-Nielsen fra Event i UKA ble det tydelig

hvorfor så mange har hoppet på buldretrenden, til fordel for klatring.

– Buldring er mer lavterskel enn klatring, for man trenger ikke så mye utstyr eller brattkort, forteller hun.

Idretten er altså en form for klatring det er enklere å komme i gang med, som også kan gjøre det mer attraktivt.

Buldringen var i år en del av UKEtrimmen, et nytt konsept som Kari Johanne Sørensen Bøckmann

innførte da hun ble valgt som UKEsjef. Under UKA-23 ble lavterskel treningsarrangementet avholdt hver uke, altså fire ganger til sammen. UKEtrimmen var for alle studenter og var med på å holde oss i bevegelse i en ellers ølfylt UKA.

Det første buldrearrangementet under UKEtrimmen ble utsolgt.

– Det er deilig at folk har interesse for det, sier Friis Dahl-Nielsen.

KREATIV IDRETT: Buldring er en idrett hvor man ikke bare fokuserer på hvor mye man tenker.

Hun tror det er mange i Trondheim som liker å buldre, og her kan man få en god pris også.

For 120 kroner fikk man sko og opplæring til å sparke i gang en buldrekariere. Til vanlig koster inngangen til Grip Sluppen alene 120 kroner.

Umerkkelig treningsøkt

Ragnhild Eiriksrud har jobbet på Grip Sluppen siden de åpnet i 2020, og hun merker at det er mange studenter som stikker innom.

– Man merker når studentene er tilbake i byen eller har eksamensperiode, sier hun.

Selv om studenter utgjør hoveddelen av de besøkende til klatresenteret, oppfordrer Eiriksrud flere til å starte.

– Det er en kreativ idrett som innebærer problemløsning, og man merker nesten ikke at man trener.

Det er flere som liker at man ikke merker hvor mye man bruker kroppen.

Lan La tar master i medier, kommunikasjon og IT. Hun ser på buldring som å klatre i trær.

– Det føles jo ikke som trening, og så er det også morsomt.

Medisinstudent Thea Meisingseth ser på buldring som en annen måte å bruke kroppen på.

– Det er en litt god variasjon og en annen måte å trene på enn bare vanlig styrketrening.

Venninnen Andrea Sitje tar master i organisasjon og digitalisering. Hun tror det også har mye med mestringsfølelsen å gjøre.

– Man har alltid et nytt nivå å strekke etter, spesielt i starten.

Kjente og ukjente som inspirasjonskilder

Sitje og Meisingseth har begge venner som driver med buldring, men vennene er på et høyere nivå enn jentene.

– Dette virket som et fint sted å teste buldring, få litt tips og komme i gang. Rett og slett få en god start på våre buldrekarrierer, sier Sitje.

Det var flere av de påmeldte som var inspirert til å prøve idretten via venner og bekjente, men Alex Honalds dokumentar *Free Solo* ble også nevnt flere ganger.

– Jeg har sett dokumentaren hans *Free Solo* tre ganger og synes han er dritkul, sier Meisingseth.

– Før jeg så *Free Solo*, så visste jeg ikke hva buldring var, men det så jo helt sykt ut. Ikke at jeg skal være som han, men det var sykt, sier musikkvitenskapstudenten Gaël Peebles.

LAVTERSSEL: Sofie mener buldring er en lavterskel-idrett.

MERKER STUDENTENE: Ragnhild forteller at klatresenteret merker når studentene kommer tilbake til byen.

GODE NOK: Andrea og Thea må trene seg opp for å buldre med vennene deres.

KNOKEN: Gael, Truls og Lan tuller med at knoken og estetikken er det beste med buldring.

Free Solo kan ha vært det første møtet med buldring for flere. Dokumentaren er vellaget, og de fleste på klatresenteret hadde hørt om den. Selv om de fleste kanskje ikke satser på å bli den neste Alex Honald, så funket nok dokumentaren for mange som en introduksjon til hvor kult buldring kan være.

Målet for buldrekarrieren.

Sammen har kybernetikkstudenten Truls Carlsen og Peebles et felles mål med deres buldrekarriere.

– Vi vil buldre Samfundet, sier de og ler.

Venninnen Lan La har et mål om å bli sterkere med buldringen, mens Meisingseth og Sitje vil bli gode nok til å være med vennene deres på buldring.

Aktiviteten kan altså hjelpe med mestringsfølelsen og å være sosial. Dette er to ting som studenter ikke kan få nok av. Og det er derfor ikke rart at buldring er så populært blant studenter.

– Vi er tilknyttet Samfundet, og der er det veldig mange som driver med

buldring uavhengig av og på tvers av studier, forteller Meisingseth.

Friis Dahl-Nielsen anbefaler også studenter å komme på NTNUI tindegruppa sine tirsdagssamlinger.

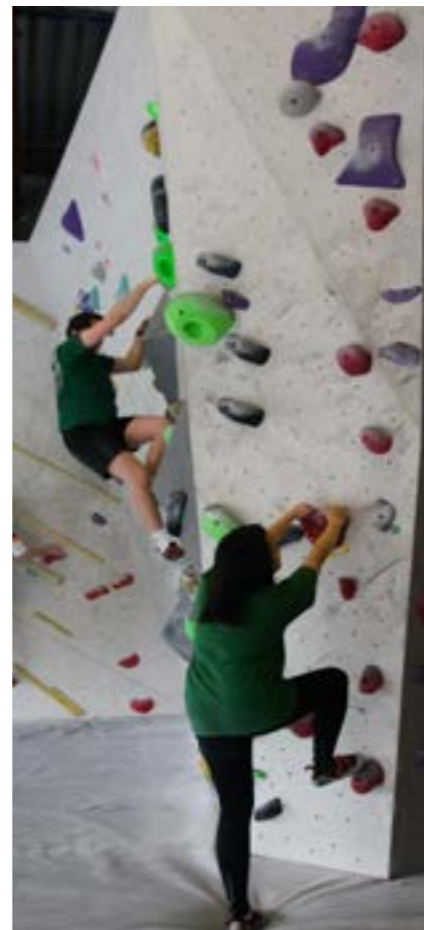
– Det er gratis, man må bare ha eller leie utstyr, og så er det en veldig sosial og hyggelig gjeng.

Buldring er altså en aktivitet som kanskje koster litt, men det kan være en fin erstatning for deg som er lei av å kun løfte vekter på Sit Portalen. De påmeldte på arrangementet virket hvertfall bitt av basillen.

– Det har vært gøy her på buldringen så langt, så det frister til gjentakelse, sier Sitje med et smil om munnen.

Det er tydelig at UKetrimmens buldrearrangement var en god ide; alle studentene virket fornøyde og gira.

Selv om UKA er over for denne gang, er byens buldrearenaer åpne året rundt. Det er altså ikke for sent å starte din egen buldrekarriere, som så mange andre studenter i Trondheim har gjort. **UD**

PROBLEMLØSNING: Buldring handler også om å finne ut av hvor man skal sette arm og fot.

Nye briller og kontaktlinser.
Vi har studentrabatt!

interoptik
Sjøhaug & Sande

Ths. Angells gt. 22, Trondheim. Tlf. 73 99 04 00

Dette skulle egentlig være et rødt kort til selve gullballen, utdelt av en frustrert fellape grepet av nasjonalisme.

Men at Haaland ble frarøvet den ekte gullballen i sesongen der Messi vant et VM (som aldri burde ha vært arrangert), er ikke det mest hårreisende som skjedde denne kvelden.

Prisen, som har blitt delt ut siden 1956, har siden 2018 hatt en søsterpris som kårer verdens beste kvinnelige fotballspiller. Det tok altså de høye herrer i France Football 52 år å innse at kvinner kunne spille fotball.

Ikke at håndteringen deres av denne prisen tilsier at de vet det helt

enda heller. I 2018, da med norsk seier, ble Hegerberg bedt om hun kunne «twerke» på scenen i en svært ukomfortabel seanse. Hun svarte med et velrettet olmt blikk.

Så, er det bedre nå, fem år etter? Vel, kåringen ble arrangert midt i en landslagspause, så det var bare en håndfull spillere som hadde mulighet til å dukke opp. I motsetning til hos herrene var det bare én individuell pris som ble utdelt, og verst av alt...

Den ble utdelt av Novak Djokovic.

Ja, du leste rett: verdens beste, mannlige, tennisspiller, ikke en kvinnelig legende à la Beckham som delte ut herrenes versjon. Nei, da, her skal

den vaksinefornektende ikke-fotballspillende karen snakke om sin egen fotballinteresse i fem minutter, før han kommer på hvorfor han er der.

Og da det endelig var dags for at Aitana Bonmati skulle få sin heder, så hadde de pinadø glemte å ta med prisen ut på scenen. Skammelig.

RØDT KORT OG GULLBALL

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Eugen Johnsen

Det krever mye mot å ta til orde mot urett, og enda mer når du ofrer det du elsker.

Lucas Braathen har lagt opp i en alder av 23 år. Superstjernen på alpinhimmelen er verken skadet, lei av å stå på ski eller involvert i en skandale; han er lei av at Norges skiforbund behandler ham som en kriminell fordi han tjener penger på eget fjes.

En idrettskarriere er kort, og i motsetning til i for eksempel fotball er det ikke på langt nær like mye penger i alpint. Derfor er ekstraintekten av å reklamere essensiell for utøvere. Problemet er bare at for å få lov til å delta i verdenscupen, som også er essensielt,

så må du delta med et landslag, hvilket bestemmes ut fra hvor du er født.

Her dukker problemet opp: Braathen skrev kontrakt med Norges skiforbund. Det er sant, men han hadde heller ikke noe valg, ingen forhandlingsmuligheter. Han og mange andre av skistjernene våre er underlagt et diktatur.

Det er en sterk påstand, men måten Norges skiforbund har håndtert denne saken på, fortjener langt på vei en slik kraftsalve. At Braathen legger skiene på hylla, er kanskje det eneste som kan føre til varig endring i dette systemet. Han får derfor denne gangen utgavens gullball for at han forsvarte det han mente og ikke la seg flat.

MATSPALTE:

Christians spesial

Drøm deg bort til varmere strøk med denne herlige oppskriften på stekt ris. Nå har mørket og kulden kommet til Trondheim. Med disse deilige smakene fra andre land vil dagen bli lysere, og varmen kan kjennes på kroppen. Her får du en middag som er billig, en fryd for smaksløkene og kan lages av det meste. Råvarene du kan bruke, er uendelige, så ikke la deg begrense til kun disse ingrediensene.

TEKST OG FOTO: Mathea Alten-Ronæss

Gir to porsjoner, men veldig lett å doble, og tar bare en halvtime! Da har du en finfin lunsj til neste studiedag.

Ingredienser:

- 125 gram jasminris
- 1 gulrot
- ½ løk
- Omtrent 50 gram kokt skinke (halv pakke)
- ½ boks mais
- 2 egg, hvis du liker det
- Olje til steking
- Salt
- Pepper
- Soyasaus
- Lime
- Vårløk, hvitløk, chili, ingefær eller andre grønnsaker hvis du vil være litt fancy

Fremgangsmåte:

1. Kok risen etter anvisning på pakken. Helst dagen før, slik at risen blir tørrere.
2. Skjær skinke i terninger, kutt gulrøtter i tynne skiver og hakk løken. Hvis du hater å kutte løk, få en snill romkamerat til å gjøre det for deg.
3. Stek gulrøtter, løk, skinke og mais i litt olje.
4. Legg blandingen til side.
5. Stek risen alene i olje. Her er det mulig å legge til to lett vispede egg hvis du ønsker litt mer proteiner.
6. Hiv grønnsakene og skinke oppi pannen, og bland alt sammen.
7. Smak til med salt, pepper og soyasaus. Om du har en annen digg saus, er det bare å slenge den oppi.
8. Server med en liten limebåt som garnityr, som du skviser over for litt forfriskende syre.

Studentkollektiv + småbarnsfamilie = sant

For mange har studentby blitt synonymt med bråkeby. Kan folk med ulik livsstil leva side om side?

TEKST: Mari Kaslegard | FOTO: Pia Arntsen

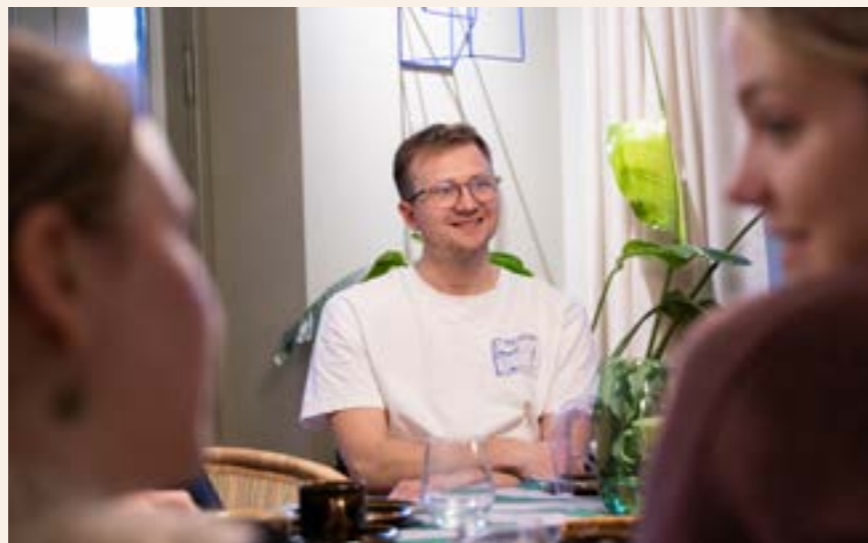
SLABERAS: Rundt stovebordet anbefalast det å invitere naboar på kaffibesøk eller middag framfor berre fest.

Å BANKE PÅ: Sofie Ryan Pharo vil gjerne bli betre kjend med dei andre i blokka si.

BESØK: Nora Ingeborg Vinnes Jacobsen kjem på besøk over gata mens Rakel Sørhaug treng berre gå ned trappa.

INITIATIV: Martin Rugekjøen Lie meiner det manglar initiativ for å samle studentar i nabolaget.

I tredje etasje i eit ungdomshus på Øya bur Liva Rindom Tofte, Alvilde Nissen-Lie, Rakel Sørhaug og Kaia Lowerson. Dei er studentar, sambuarar, venner og aktive i frivilligheita på Samfundet.

I etasjen under bur småbarnsforeldra Lise Aune og Martin Rugekjøen Lie.

På ein vilkårlig vekedag brygger kaffimaskina på kjøkkenet deira ei ekstra stor kaffikanne. Dei får besøk.

Jentekollektivet er allereie godt etablert i den velkjende stova til Lise og Martin då det litt etter kvart kjem ruslande inn ein og annan student frå naboblokka.

– Me har ein gruppechat for naboar på Øya som ønsker eit sosialt og hjelpesamt fellesskap, seier Liva.

Ho og Kaia har bakt ei banankake som blir fortært raskare enn ein kjem seg frå postkassa deira til sjukehuset.

«Öiafestivalen»

For to år sidan kom Martin med ein idé: ein festival som skulle samle ei salig blanding av venner, naboar og familie til fest og spel. Bruktmarknad på dagtid og barnekonert på kvelden.

– «Öiafestivalen» blei gjennomført takka vere heile huset. Kollektivet oppe har stilt som husband begge gongane festivalen har blitt arrangert, og det har fungert veldig bra!

Liva viser stolt fram t-skjorta si med heimelaga «Öia»-trykk på. Det blei fort klart at dette skulle bli ein tradisjon.

Sjølv om det er eit litt uvanleg konsept, med ein litt rar blanding av folk, meiner naboane at det er noko fleire kan hente inspirasjon frå.

Sjølv var Martin og Lise nyleg ferdig studerte då dei flytta inn i leilegheita for fire år sidan. Dei syntest at det var for få møteplassar for studentar i nabolaget.

– Eg skulle ønske nokon kunne sett i gong ein studentkafé for dei som bur på Øya.

Martin syntest det er synd at det ikkje har blitt tatt meir initiativ til å samle studentane som bur isolerte i kvar si blokkleilegheit.

– Shot-undersøkinga viser at dei er blant dei mest einsame i samfunnet. Dette treng me førebyggjande tiltak mot.

Eit nabolag med kontrastar

Éi av dei i nabofellesskapet som er på kaffibesøk, er Sofie Ryan Pharo. Ho bur i blokka over gata, men har eit heilt anna forhold til dei andre som bur i bygget hennar.

– Eg kjenner eigentleg ikkje dei som bur i leilegheitene over og under meg. Me skulle gjerne hatt ein betre tone, men eg veit ikkje korleis ein skal ta kontakt.

Leilegheitskomplekset hennar har fått eit dårleg rykte på seg for å bråke om nettene og få politibesøk i helgene. Ho trur at slike situasjonar oppstår lettare når ein ikkje pratar med naboen sin.

SELSKAP: F.v.: Rakel Sørhaug, Lise Aune, Kaia Lowerson, Sofie Ryan Pharo, Viljar Natthlandsmyr og Liva Rindom Tofte

– Ein oppfører seg mot folk ein kjenner.

Kollektivet syntest at å ha ein gruppechat med dei ein bur i same bygg med, kan vera nyttig. Martin og Lise er einige og tilrår å arrangere sosiale ting saman.

– Og ikkje berre fest! Sjølv om vorspiel er eit naturleg initiativ for studentar i bli-kjend-fasen, kan det vera fint å invitere til sosialisering på dagtid også.

Men etter månadar i same bygg utan meir kommunikasjon enn eit nikk i gangen, er det vanskeleg å ta det første steget. Dei blir einige om at ein vennleg lapp på døra er ein sikker vinnar.

– Ein gong måtte me minne nokon om at dette er eit nabolag og ikkje ei festbule på Aya Napa. Då sorga me for å avslutte skrevet med at dei berre måtte seie ifrå viss dei trengte å låne noko. Det gjeld å ikkje vera sur, seier Martin.

Fordommar og steile frontar

Lise har merka at diskusjonen om naboskap mellom studentar og øvrige trondheimarar har tilspissa seg.

– Det har vore mange lesarbrev i Adressa om støy i område med mykje

studenthyblar. Når desse berre handlar om anklagar og ansvarsfråskrivning, blir det toneangivande for måten me snakkar om naboskap på.

Også i det private opplever ho fordommar retta mot studentar og stereotypiske naboforhold.

– Når venner og kollegaer får høyre at me bur i eit hus med studentkollektiv over og under oss, reagerer dei ofte med medynk.

Desse fordommane avfeiar ho raskt og frydefullt.

– Det er jo kjempemyggeleg! Når me er ute ein tur, kan me be om barnepass eller legge frå oss babycall-en med dei oppe. Og så er det fint å ha nokon ein kan invitere spontant på middag eller vin.

Desse er det fint å ikkje berre vera med folk i same livssituasjon som ein sjølv, synes dei.

– Det er litt artig at nokre av vennene våre ser på oss som «ville» som heng med studentar. Sanninga er jo at me eigentleg kjenner oss veldig streite.

Kven eig byen?

Stort sett meiner naboane rundt stuebordet at det er relativt roleg om

natta. Med nokre unntak, sjølvsagt. Ein gong det var overdrive mykje bråk i nabolaget, gjekk Martin ut og prata med ein av festløvene i gata.

– Då fekk eg høyre at eg «trass alt hadde valt å busette meg i ein studentby», så det måtte eg tole.

Sjølv er han fødd, oppvaksen og utdanna i Trondheim, og stussa litt over kommentaren. Han noterer seg at festkulturen har endra seg litt sidan 90-talet.

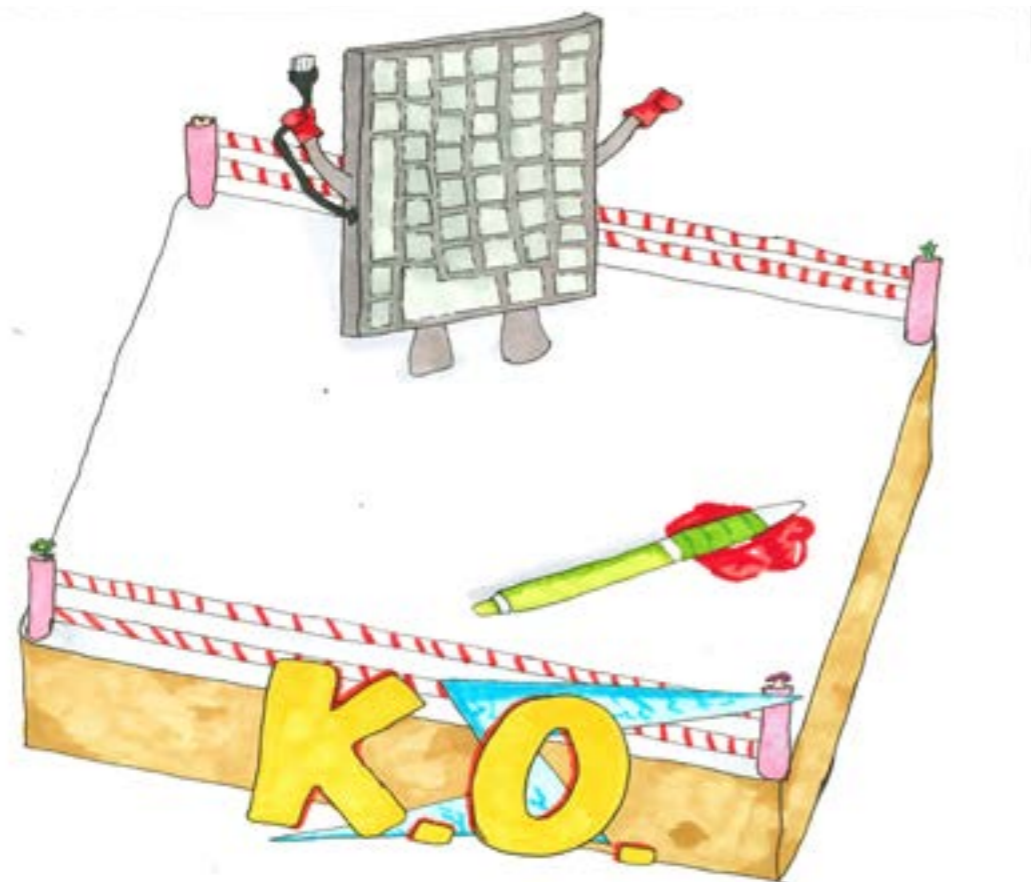
– Ungdommane herja jo i gatene då også, berre ikkje med svære høgtalarar på ryggen, seier trøndaren og ler.

Martin meiner at ein studentby kan vera hyggeleg å bu i for både studerande og andre folk.

– Det har vorte ein tendens til å tenke på studenttilværet som noko midlertidig. Studentar fortener å ha gode butilhøve, og resten av byen skal kunne leva sine liv side om side med dei.

Liva stadfestar at mange studentar nok tenker at dei eig byen og gløymer at det bur andre der også.

– Me er ikkje aleine i verda og må ta omsyn til det. **UD**

Har tastaturet kua pennen?

Lyden av tastatur i forelesning er de fleste av oss kjent med. Nå spørs det om pennen er på veg tilbake.

TEKST: Nikolas Seime | ILLUSTRASJON: Gabriel Callanan | FOTO: Dina Borge

Den teknologiske hverdagen omgir oss alle, og for studentene har de teknologiske verktøya blitt en helintegrert del av studielivet. Eksamen, arbeidskrav, notat og anna – alt finner nå sin plass på denne arbeidsstasjonen.

Slik har det blitt, og flere legger igjen skrivesakene hjemme. Penn og papir var en barndomsvenn. Tastaturet er din bestevenn.

Pugger med penn

Lektorstudentene Veronica Opland og Camilla Kildegård på Dragvoll sitter og studerer. De har et arbeidskrav som snart skal inn. Skrivebøkene er framme,

men ligger litt mer til sida. Framfor seg har de datamaskinen.

For Kildegård har penn og papir lenge vært viktig, men nå er det datamaskinen som har tatt over.

– Jeg pleide å skrive for hånd, men det tar så mye tid, så jeg bytta over til å skrive på datamaskin. Forelesningene går for fort.

Dette er også flere enige i. I kjelleren på Dragvoll sitter Selma Mourad Vikeså og leser, og hun synes at datamaskin har flere fordeler, sjøl om hun mener at det egentlig er best å skrive for hånd.

– Når jeg skriver på datamaskin, får jeg med meg alt som foreleseren sier.

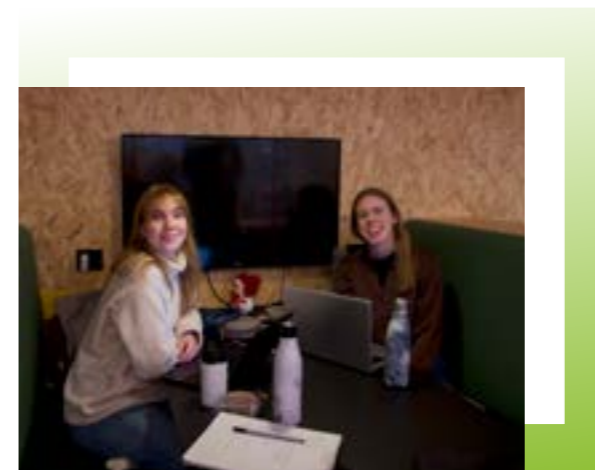
Men det er også andre fordeler. Jeg synes det blir lettere å systematisere, og jeg kan flytte og endre det jeg trenger. Det får jeg ikke når jeg skriver for hånd. Det blir bare rot.

Hun har likevel ikke gitt opp håndskrivninga helt, og pugger hun eller skriver notat, er det ofte en penn i hånda.

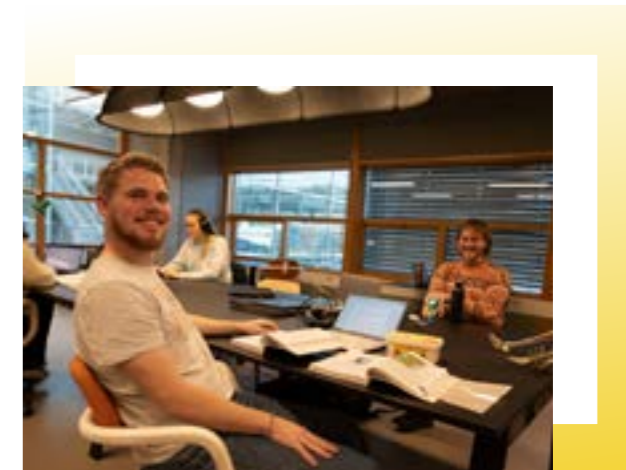
– Skal jeg pugge fagstoff og begrep, pleier jeg ofte å skrive for hånd. Jeg tror jeg husker det bedre da.

Falsk trygghet

Studentene har nok flere tanker og meninger om skrivemåter, og for mange

HENGE MED: Lektorstudentene Veronica Opland og Camilla Kildegård klarer ikke skrive fort nok for hånd.

LEGESKRIFT: Lektorstudentene Bendik Viuf og Jens Ruud Bunkholdt sier at de håndskrevne notatene fort blir stygge.

er det snakk preferanser og vaner. Men hva sier egentlig ekspertene i saka? Audrey van der Meer er hjerneforsker og professor i nevropsykologi og har i flere år forska på læring og kognitiv utvikling.

– Jeg pleier å si at vi er kroppen vår, og at bevegelse er hjernen sitt språk. Jo mer vi bruker bevegelse i våre daglige aktiviteter, desto mer bruker vi hjernen vår til det den er god på. Dette gjelder også når vi fører pennen med nøye fingerbevegelser.

I forelesninger mener van der Meer også at penn og papir fortsatt har sin plass. Professoren påpeker at det å skrive på datamaskin kan gi ei falsk trygghet. Du skriver forttere og mer, men det gir ikke bedre utbytte. Det går fra øret og rett i fingertuppene, og slik er det ikke med skriving for hånd.

– Man må bearbeide den innkommende informasjonen og kan skrive ned nøkkelord, små tegninger, bokser,

understrekinger og piler. Denne type notattaking heter «visual notetaking» og er sannsynligvis vegen å gå, forteller forskeren.

Men skriving er heller ikke et valg om å kun skrive på én av måtene, og det finnes altså en middelveg.

– Bruk pennen på forelesning og tastaturet for oppgaver.

Uleselige forelesningsnotat

På Dragvoll sitter lektorstudentene Bendik Viuf og Jens Ruud Bunkholdt og studerer. De skisserer det samme problemet som Opland og Kildegård – Pennen holder ikke tritt med forelesninga.

– Det kommer an på hvilket fag jeg jobber med, men stort sett skriver jeg på datamaskinen. Når man skriver for hånd, rekker man ikke notere ned det foreleseren har sagt før vi har gått videre, sier guttene.

Et anna problem oppstår når de går hjem og skal øve med notata sine. Da kan de nemlig bli umulige å tolke.

– Det kan være det samme hvilket fag det er, jeg skriver som ei kråke uansett, sier Viuf og ler godt.

På spørsmålet om skrivemåtenes framtid, svarer guttene noe ulikt:

– Å skrive for hånd er nok en døende kunst, mener Bunkholdt.

– Jeg tror nok heller at digitale notatblokker vil ta over for den tradisjonelle måten med penn og papir, kontrer Viuf.

De skulle gjerne ha skrevet med penn og papir, men tror det er en urealistisk ambisjon.

– Jeg ønsker jo det, men jeg ønsker jo også å drikke mindre Pepsi. Ingen av delene kommer til å skje. **UD**

HUSKE FOR HÅND: Selma Mourad Vikeså skriver mest på pc, men liker å pugge begreper med penn og papir

HJERNETRIM: Hjerneforsker og professor i nevropsykologi Audrey van der Meer forklarer at jo mer vi bruker bevegelse, jo mer bruker vi hjernen. FOTO: NTNU

Leilighetsestetikk

Et klassisk studenthjem er vanligvis pyntet med pensjonerte spritflasker, stjalne skilt og plakater fra Studentersamfundet. Slik trenger det ikke være.

TEKST: Christina Xenaki og Ayne Kifle Assefa Aalen
FOTO: Torstein Olav Eriksen

I en rosa oppgang med grønne trapper bor masterstudent i kulturminneforvaltning Nora Marie Nilsen sammen med kjæresten sin.

«Cunt», Kristus og brukthandel

Leiligheten er full av planter, og det står lysestaker på omtrent alle overflater. Ved spisebordet står en stor pult i tre med en stor diskokule, flere gamle bøker og drikkevarer på.

– Det er veldig gøy, sier Nilsen og smiler.

Hun refererer til perlekjedet med fargerike bokstaver som staver ordet «CUNT», som er plassert på toppen av pulten i stuen.

Å bo sammen med kjæresten, som også har en egen stil, krever kompromiss, mener Nilsen og forteller om bildet som henger over perlekjedet.

– Kjæresten min er ikke tilhenger av Jesus-bildet. Jeg hadde bildet hengende over sengen i det gamle kollektivet mitt, og han sa at det føles som å være i et munkekloster.

Likevel har hun fått beholde det.

Nilsen har en bachelor i kunsthistorie og jobber på Fretex i Fjordgata.

– Der får vi mange nisje-samleobjekter. Alt fra myntsamlinger til marionetter og flosshatter fra England.

Å handle brukt mener hun er en gullgruve, og hun forteller at hun har brukt en del tid på finn.no for å lete etter møbler.

– Jeg synes det er så gøy å lete. Selv om det kan være overveldende mye der, tror jeg det er en god idé å se over annonsene flere ganger.

Det er ikke bare Nilsen som liker å handle brukt. På et bruktmarked i Olavshallen i høst hadde Agnieszka Denynpiev stilt ut diverse bruktgjenstander til salg. Utstillingen ser for kundene ut som et utsnitt av stuen hennes. Utvalget av det hun selger er nøye sammensatt.

– Jeg elsker gamle ting, sier Denynpiev.

Det er tilsynelatende flere som elsker gamle ting like mye som Denynpiev, for det har vært godt med kunder på bruktmarkedet, deler hun.

– 90 prosent av dem som har handlet hos meg, er yngre mennesker. Det virker som de er opptatt av å ha det koselig rundt seg, forteller hun.

Er det viktig å bo fint?

Denynpiev tror at manges interesse for interiør er sesongbasert.

GI OG TA: Samboerne Gäel Peebles og Nora Marie Nilsen ha begge hver sin stil og må noen ganger inngå kompromiss.

– Jeg tror det er mye salg nå for tiden fordi vinteren kommer, og folk er mer inne i stuene sine og vil derfor innrede skikkelig.

Kine Angelo er førsteamanuensis på Institutt for arkitektur og teknologi. Hun har forsket på og underviser i farge og arkitektur, og har tidligere jobbet som interiørarkitekt.

Angelo mener at folk i varierende grad er opptatt av hvordan det ser ut rundt dem.

– Noen er jo faktisk ikke interessert i interiør. De er fornøyde så lenge de får sove godt og får det praktiske til å fungere. Men for andre er det viktigere å skape gode omgivelser rundt seg.

Under pandemien ble man plutselig tvunget til å bruke mer tid hjemme.

– Jeg tror interiørinteressen fikk en oppsving under pandemien. Alle måtte være i de samme omgivelsene dag inn og dag ut. Da ble fokuset på hvordan man faktisk hadde det rundt seg viktigere.

Angelo mener at dette også gjaldt dem som ikke var like opptatt av interiør.

Sit-boligens estetikk

Hun forklarer videre at det å legge tid og penger i å innrede handler om personlige preferanser, men også om trend.

TREND: Førsteamanuensis Kine Angelo forklarer at trend handler om hvordan man vil at andre skal oppfatte en selv.

IKKE VELLYKKET: Kine Angelo mener at interiørvalgene gjort i Sit 15-mannskollektiv på Moholt er typisk samtid. FOTO: MDH Arkitekter

– Trend kan kalles sosial preferanse og er et veldig menneskelig fenomen, da vi er flokkdyr. Det handler om hva som til enhver tid anses som nytt og som gir status, og hvem vi vil at andre skal se oss som.

Det er ikke alle studenter som har like mye de skulle sagt om innredningen av hjemmet sitt. Om man leier hos Sit, for eksempel på Moholt i 15-mannskollektiv, er det allerede gjort noen estetiske valg for en.

– Kort oppsummert tenker jeg dette ser ut som en rasjonell, nøytral base,

og jeg synes innslag av tre bidrar til en lunere og hyggeligere atmosfære, sier Angelo om fellesarealet i Moholt allmenning.

Likevel synes Angelo at fargen på dørene kunne vært mer dempet.

– Dette er typisk samtid – at man lager en litt for homogen base og slenger på en sterk kontrast når man ser at det blir for tamt. Resultatet blir litt hardt, sier hun.

Hun mener at hvis man hadde hatt varierte lyskilder og nyanser i de hvite, beige og trefargede overflatene, hadde man ikke trengt en så sterk kontrast i dørene, og helheten ville blitt mer samstemt.

Angelo får se et bilde av Nilsens leilighet og forklarer hennes inntrykk av hvem som bor der.

– Diskokulen, ja. Her er det ikke noen gammel dame på 78 år som bor. Det er en person med litt humor og en estetisk sans.

Angelo forklarer at diskokulen, som er skinnende og blank, fungerer som en kontrast til trematerialet og skaper en spenning hos den som ser på.

– Jeg tror mange har behov for å uttrykke noe gjennom interiør. Så når man finner litt eldre møbler og

MANGFOLDIG: På brukmarkedet i Olavshallen kunne man finne alt fra hodeplagg til retro bestikk. FOTO: Anne van den Hooven

UNGE KUNDER: Agnieszka Denynpiev hadde stort sett unge kunder da hun solgte bruktgjenstander på markedet i Olavshallen. FOTO: Anne van den Hooven

gjenstander og ser potensial i det, tror jeg man har behov for å sette det inn i sin egen tid og sin egen personlighet.

De gamle tingenes sjel

For Nilsen er det ikke bare hennes egen personlighet som spiller inn i interiørvalgene hun tar. Hun forteller at i en bok hun kjøpte, oppdaget hun at det lå et postkort inni.

– Postkortet viser et gammelt ektepar på ferie, signert onkel og tante som forteller om sin reise til Danmark. Det er kanskje litt sært at jeg har et bilde av to folk jeg ikke kjenner, men jeg synes det er så trist å kaste bort den historien.

Nå henger postkortet på kjøleskapet.

Selv om det er noen uskrevne normer for hva slags bruktgjenstander man kan innrede med, synes Nilsen at gjenstandene skal fortelle en historie.

– Folk sier at man ikke skal innrede med gamle speil, fordi speil kan holde sjeler. Det er vel litt overtroisk, men jeg tror på at hver gjenstand forteller en historie. Denne gjenstanden har vært på så mange steder, og nå har det havnet hos meg.

Eierne av Transit brukthandel i Fjordgata, Gitte Harrang og Robert

STUDENTENES FAVORITTER: Marthe Brønlund jobber på Transit og forteller at de selger mest ølglass, servise og små møbler til studenter.

Leite, forteller at alt i butikken har en lang historie om hvor det kommer fra, og at mange av kundene ser ut til å være opptatt av det.

– Det er mange som spør de ansatte hvor ting kommer fra fordi de vil vite historien bak tingene de kjøper og innreder med. Det har en sjarm.

Harrang forteller videre at folk også virker opptatt av å innrede med gjenstander som er unike.

– Jeg tror folk handler her fordi de kan kjøpe noe som ingen andre har, sier Harrang.

Likevel er det kanskje ikke gjenstander med en lang og interessant historie bak seg som studenter oftest kjøper.

– Ølglass selger vi mye av til studenter, og generelt servise og kjøkkenutstyr. Nette små møbler og klær går det også mye av, sier student og ansatt bak kassen, Marthe Brønlund.

Smaken er som baken, den er personlig

– Jeg synes UKEplakater og semesterplakater er dritkult, men jeg vil heller ha dem på veggene på do eller noe sånt, sier Nilsen og

understreker at for henne er det nok med at stueveggene deres er rosa.

Hun forklarer at hun elsker at andre bruker plakatene til å innrede hjemme hos seg. Hvis man har hvite vegger, synes hun det er kult å bruke plakatene til å fylle dem opp. Hun har selv en gammel UKEplakat fra 1997, men velger også å fylle veggene med annen kunst.

– Alle skal ha sin egen stil, og det er fantastisk med ditt eget hjem. Ingen skal si til deg at dette ikke passer, for det er ditt. Du skal uttrykke deg sånn som du vil.

Angelo er også opptatt av at det skal være rom for både ulike uttrykk og farger i hjemmet.

– Jeg synes det er litt skummelt å si at man skal styre unna spesifikke farger. Selv om forskning sier at blått er kaldt og rolig og rødt er stimulerende, handler det også om ulike fargenyanser. En sterk blå farge vil være mer stimulerende enn en dempet rød farge.

Hun anbefaler å tenke over hvilke farger man liker og trives i. Der det er mulig, oppfordrer hun til å trekke frem farge i andre gjenstander.

– Hva skaper gode omgivelser i en hybel?

LYS: Å ha mange lamper skaper godt innemiljø, forklarer Kine Angelo.

– Det mest grunnleggende handler om lysforhold, hva slags utsikt vi har, materialer i rommet og størrelsen på rommet, spesielt takhøyden, sier hun.

Angelo forklarer at dette er faktorer studenter ikke kan endre på når de først har valgt hybel.

– For å skape enda bedre lysforhold ville jeg hatt mange lamper. Personlig er farge også viktig for meg, da de er veldig stemningsskapende og kan gi rommet mer særpreg. Gjerne spør om du kan male om noen vegger før du flytter inn. Da er det lettere å få et ja.

Angelo forteller videre om viktigheten av tekstil i rommet, og tekstil har lenge vært upopulært fordi man har ønsket å holde rommet minimalistisk.

– Gardiner og tekstiler er ikke bare for å stenge ute lyset. Tekstil påvirker også varmen og akustikken i et rom og kan bidra mye til estetikken med farger og mønstre.

Som et strømsparingstips sier Angelo avslutningsvis at man kan spare inn ekstra penger ved å skru ned varmen litt og fylle rommet med tekstil. Alt fra tepper og gardiner til gode ullpledd er bra, sier hun. **UD**

NILSEN OG ANGELOS TIPS TIL ET KOSELIG STUDENTHJEM

- Møbler kan være store, tunge og uhåndterbare. Spleis på bilutleie for en dag. Planlegg sammen med venner som også skal hente møbler, så får du gratis bærehjelp.
- Lys, lys, lys! Invester i gode lamper som gir gode lysforhold og stemning.
- Lagre søk på finn.no. For eksempel navn på designere, spesifikke møbler og så videre.
- Farger er viktig. Spør om du kan male noen vegger før du signerer leiekontrakten
- Tenk over hva du ikke liker. Prøv å sette ord på hva det var du ikke likte og unngå dette til neste gang. Belysning, farger og så videre.
- Trekk inn farger fra ulike gjenstander i rommet på andre steder. Hvis du har et pledd i blått og rosa, så kan du bruke samme farger på andre ting i rommet, for eksempel i en lystestake, plakat eller vase.
- Fotogjengen på Samfundet har et digitalt arkiv. Her kan du finne mange gamle og kule bilder som du kan printe selv. Vips, så har du snacks på veggen.
- Se deg om i rommet! Man kan klippe ut bilder av møbler og lime dem inn på mobilen. Det bidrar til å visualisere, for det er en grense for hva du kan gjøre i hodet ditt.

FOTO: Toby John Varhaugvik

FOTO: Toby John Varhaugvik

FOTO: Pia Arntsen

FOTO: Matias Straume Mørland

FOTO: Dina Borge

FOTO: Dina Borge

FOTO: Toby John Varhaugvik

UKA I BILDER

FOTO: Anne van den Hooven

FOTO: Pia Arntsen

FOTO: Anne van den Hooven

FOTO: Matias Straume Mørland

FOTO: Anne van den Hooven

FOTO: Matias Straume Mørland

Trodheim Torv

FOTO: Dina Borge

FOTO: Pia Arntsen

FOTO: Matias Straume Mørland

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Toby John Varhaugvik

FOTO: Matias Straume Mørland

FOTO: Oskar Hadders

FOTO: Oskar Hadders

FOTO: Pia Arntsen

FOTO: Oskar Hadders

FOTO: Pia Arntsen
FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Pia Arntsen

FOTO: Torstein Olav Eriksen

FOTO: Pia Arntsen

 ORIS DENTAL

Young, wild & (caries) free

Book en tannsjekk og få **10 %** studentrabatt ved våre klinikker i Trondheim og Melhus.

Book time

- Munkegata
- Sirkus Shopping
- Trondheim Torg
- Leutenhaven
- Sanden
- Melhus

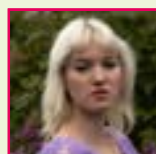
Studenttilbud

Første tannsjekk, med røntgen og rens til kun 990,- og **10 %** rabatt på øvrig behandling*

*Gjelder ikke spesialistbehandling, tannteknikerarbeid, salgsvarer, forbruksvarer og administrasjonskostnad. Husk gyldig studentbevis.

Gunnerusbiblioteket er fortsatt stengt på ubestemt tid

I sommer stengte Gunnerusbiblioteket på ubestemt tid. Dette har skapt reaksjoner, og studenter og andre brukere av biblioteket krever ordentlig svar fra NTNU om dato for gjenåpning

SIRI ELISABETH TORP
JANSEN
Sekretær i Fortidsminne-
foreningens studentvalg i
Trondheim

Illustrasjon: Lea Lauvland Longva

Torsdag 2. november holdt vi høstens andre demonstrasjon for Gunnerusbiblioteket. Det var godt oppmøte, og mange mennesker er veldig opptatt av at biblioteket skal åpne igjen. Vi har hørt at planen er å åpne biblioteket igjen, men vi får ikke vite når. Vi vil ha en dato, og vi vil ha en ordentlig forklaring på hvorfor NTNU har valgt å være så utrolig trege i sitt arbeid med å fikse opp i de sikkerhetsmessige problemene.

Det er ikke lenge siden sist Gunnerusbiblioteket var stengt for oppussing, og i 2022 åpnet det med 100 nye lesesalsplasser. Disse plassene skulle fortsatt vært i bruk. Vi tenker på de mange studentene som i realiteten ikke har fått bruk for biblioteket i det hele tatt, og som ut fra dette har fått en dårligere start på studiene sine. Vi tenker på de studentene som ikke har fått bruke biblioteket til å skrive oppgavene sine, og vi tenker på dem som fortsatt ikke har fått med seg at det har stengt, for det er det egentlig ingen som har gidde å fortelle dem! Ved forrige demonstrasjon 15. september var det folk som gikk til døren, og som måtte snu da de så at det var

stengt. Dette sier litt om mangelen på informasjon fra NTNU overfor brukere av biblioteket.

Når vi har jobbet med dette innlegget, har vi snakket med studenter, ikke-studenter og ansatte om denne saken, og det vi får høre, gjør oss ganske triste. En arkeologistudent sier det føles som å bli kastet ut av hjemmet sitt. Kalvskinnnet er deres campus, men de har få plasser som tilhører dem. En annen student ved arkeologi forteller at hun er veldig bekymret for bacheloroppgaven hennes, og at hun ikke helt vet hva hun skal gjøre hvis biblioteket ikke åpnes igjen veldig snart. En ansatt forteller meg at de ikke selv får vite hva som skal skje fremover. De trenger å tenke nytt for å kunne tilby tjenestene sine til studenter og ansatte, og dette er krevende for dem. Dette er en omstilling som vil ta tid, men hvor lang tid? Vi vil inn i biblioteket!

Vi vil lese til eksamen, bachelor- og masteroppgaver, artikler og for fritidsinteresser. Vi forstår at biblioteket er stengt av en grunn, men dette går ut over mange flere mennesker enn det skulle trengt. Det går ut over studenter, ansatte både på biblioteket og ellers, og det går ut over pensjonister som ønsker å ha et sted å gå på fritiden. Vi får svar om at spesialsamlingene må beskyttes, men det er ikke dem vi ber dere åpne!

Vi i Fortidsminneforeningens studentutvalg krever å få mer tydelige svar fra NTNU. Vi har hørt dere nå, og vi skjønner at sikkerhet er viktig, men dette begynner å bli flaut. Dette tar altfor lang tid, med altfor vage svar. Åpne biblioteket vårt, og bevis at dere faktisk bryr dere om oss.

Vi vil demonstrere til den dagen kommer der biblioteket er gjenåpnet for alle.

99 tillitsvalgte klare til dyst

Kandidatene er klare og de ansatte venter spent på hvem som skal bli deres neste samarbeidspartnere – nå venter vi bare på din stemme.

MORTEN EIDSSVAAG
ALTHE
Leder ved Studenttinget NTNU

FOTO: Sondre Olav Sivertsen / NTNU
ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Kjære medstudenter,

Denne høsten skal studentene velge 99 studentrepresentanter til ulike deler av studentdemokratiet her ved NTNU. Kanskje du ikke vet hva en studenttillitsvalgt er eller hvem som stiller til valg. Kanskje tenker du at det ikke har noe å si for deg hvem som sitter i Studenttinget, Velferdstinget, fakultets- eller instituttstyrene. Kanskje er det første gangen du hører om studentdemokratiet? Uansett, nå har mange studenter sagt seg villige til å være din representant. Nå er jobben din – du må bruke stemmeretten.

Kanskje spiller det ikke noen rolle om du bruker noen minutter av din dyrebare studietid på å avgi din stemme. Kanskje har du rett, kanskje ikke. Men jeg vil påstå at du tar feil. Bruk nå ett av dine dyrebare minutter på å avgjøre hvem av dine medstudenter som skal kjempe for dine rettigheter i møte med en kompleks organisasjon.

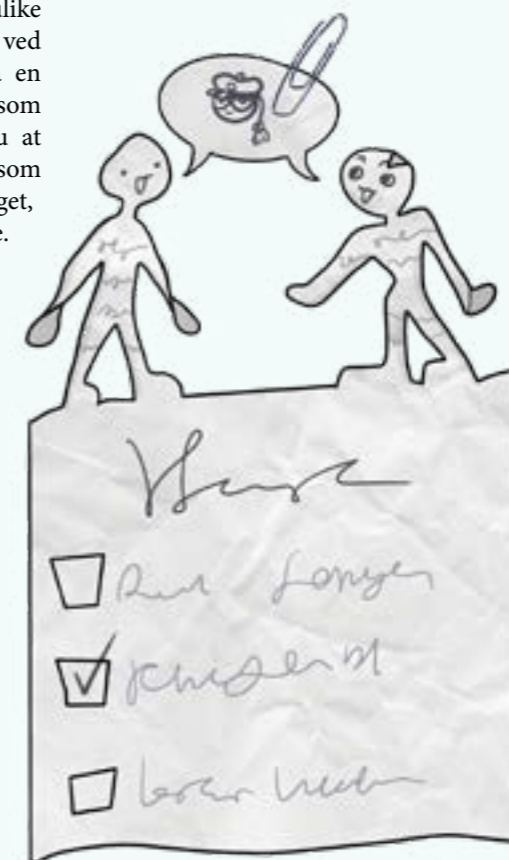
Studentdemokratiet er ikke bare en gjeng med engasjerte studenter som liker å diskutere, for diskusjonens skyld. Studentdemokratiet er en viktig kanal for å påvirke hvordan NTNU drives, hvordan vi sikrer god studiekvalitet, hvordan velferdstilbudene på campus kan forbedres, hvordan studentenes interesser ivaretas og mye, mye mer.

Studentrepresentantene er våre stemmer i møte med de ansatte, ledelsen, samskipnaden og andre aktører som har en viktig betydning for vår studiehverdag.

Hvis disse menneskene ikke gjorde den nødvendige jobben som de utfører, ville vi merket det. Vi ville merket det hvis undervisningen ble dårligere, hvis eksamensordningene ble urettferdige, hvis læringsmiljøet ble utrygt, hvis linjeforeningene mistet areal på campus, hvis samskipnadens helsetjenester forsvant. Vi ville merket det hvis ingen talte vår sak når viktige beslutninger skulle fattes.

Derfor er det viktig at du bruker din stemmerett i årets studentvalg. Tenk på det som en investering i din egen framtid. Å stemme i studentvalget er ikke bare et øyeblikks avgjørelse; det er en langsiktig investering for å forbedre din og den neste generasjon studenters studieopplevelse. Ved å stemme gir du dine tillitsvalgte fullmakt til å jobbe for dine interesser i året som kommer. Ved å stemme gir du dem legitimitet i jobben de er satt til å gjøre, nemlig å være studentenes stemme.

Kort sagt: Bruk stemmeretten din, da, idiot.

Oste-VM: en kjærlighetserklæring

Sjelden finner du like mye lidenskap, kjærlighet og ost i ett og samme rom som under World Cheese Awards 2023 i Trondheim spektrum.

TEKST: Oskar Fredrik Eliassen | ILLUSTRASJON: Natalia Sokolowska FOTO: Toby John Varhaugvik

Ost er et håndverk, en kunstform, et kjemisk eksperiment, et levebrød, en stolthet og ikke minst en lidenskap. At spenningen var stor under årets utgave av World Cheese Awards (WCA), er en underdrivelse.

Fordelt på 100 bord ligger 4502 unike oster som alle håper de i løpet av dagen kan smykke seg med tittelen «World Champion Cheese». World Cheese Awards arrangeres årlig av «The Guild of Fine Food». I 2023 var Trondheim vert for arrangementet.

Oster og dommere fordeles slik at to til tre dommere samarbeider om å bedømme rundt 45 oster. De jobber systematisk gjennom ost for ost og gir poeng basert på utseende, tekstur, aroma og til slutt smak og munnfølelse.

Smak er viktigst og kan gi opp til 20 poeng, mens de andre kriteriene gir maks 5. Poengene for hver ost legges sammen. Er osten god nok, blir den gitt bronse- (23–26 poeng), sølv- (27–30 poeng) eller gullstatus (31–35 poeng).

– Hver ost dømmes for seg selv. De sammenlignes ikke. På ett bord kan det være én ost som fortjener gull, eller det kan være fire til fem, sier superdommer Patrick McGuigan.

Den beste osten på bordet velges ut og går videre til neste runde. Fra disse 100 velger de 16 superdommerne ut sin favoritt. Det er én av disse som til slutt blir kåret til verdens beste ost.

Lidenskap

Det er umiddelbart tydelig at følelser og ost henger tett sammen. En eim av spenning og begeistring fyller hallen og kan til tider nesten overgå eimen fra de 4502 ostene i rommet. Spesielt dommerne benytter seg av hele følelsesregisteret.

Den franske superdommeren Débora Pereira mente hun hadde forelsket seg i en sveitserost og omtalte den som en perfekt modnet elsker.

– Vi ser etter ostene som får deg til å tenke «Dette er min ost, ingen andre kan få mer». Når fyrverkeriet går av og nordlyset titter frem, da vet du at du har funnet det du leter etter, forteller McGuigan om hva som skal til for å få gullstatus.

Prisene åpner dører

Et tungt ansvar hviler på dommerne i WCA. Det ligger enormt mye arbeid og lidenskap bak hver og en av de 4502

ostene på bordene. Ikke minst er dette levebrødet til produsentene.

Prisene som deles ut, er gjeve, og den anerkjennelsen de fører med seg, kan gjøre oster ettertraktede over natten.

– Det var gullmedaljen i NM som gjorde at vi klarte å komme oss ut i butikkene, så det åpner jo dører, sier Knut Torgeir Blystad og Kjetil Kjenseth fra Snertingdal ysteri.

For dommerne er det viktig at de er rettfærdige når de bedømmer osten. Ost nummer 45 må vurderes like grundig som den første. Som profesjonell ostesmaker har man en grunnforståelse for hva som kjennetegner god ost, men individuelle preferanser er umulig å luke helt ut.

De jobber derfor i lag når de dømmer. Generelt prøver de å sette sammen dommere som har ulike bakgrunner innen ost.

Mer enn bare pålegg

Utover selve konkurransen handler oste-VM også om å inspirere til nye måter å oppleve ost på. Prøv ridderost på tacoen, lag iskrem av brunost og server gammelosten med rømme og tyttebærkrem.

– Vi selger nå brunost til Korea, Hong Kong og Singapore. De bruker brunosten på en helt annen måte enn vi gjør her i Norge, sier Pontus Sydberger fra Tine.

Når alle de beste ostene i verden er samlet, er det nærmest umulig å ikke la seg inspirere. Hvem skulle trodd en beskjedne råvare som melk kunne gi opphav til så ubegrenset med kreativitet og variasjon?

«World Champion Cheese»

Da vinneren til slutt skulle kåres, var det blåmuggosten «Nidelven blå» som stakk av med seieren. Med 102 av 112 mulige poeng og lovprisning fra dommerpanelet var det osten fra det lokale ysteriet Gangstad gårdsysteri på Inderøy som metaforisk kunne heve troféet.

– Jeg er veldig glad for at den nå får den anerkjennelsen som den har fortjent i mange år, sier Kristoffer Engnes, én av årets dommere og ostesjef ved Meny Solsiden.

Med årets vinner er det tredje gang siden 2016 at en norsk ost kommer seirende ut av WCA.

– Jeg tror det er kvaliteten på råvarene i Norge, i tillegg til at vi har en ny generasjon ystere, som gjør at norske oster gjør det så bra for tiden, forteller Engnes.

En stor lidenskap for delikatessevarer er det nok ikke plass til i et studentbudsjett, men kanskje en liten. Er det én ting VM i ost har vist, er det at ost kan brukes til alt mulig. En vellagret blåmuggost på burgeren, ridderost på taco eller revet brunost på pizza som i Korea. Kanskje lar man seg også forelske i en perfekt modnet sveitserost. **UD**

SAMARBEID: Patrick McGuigan med en spansk og en norsk meddommer.

REGISTRERING: Når osten er ferdig bedømt, blir resultatene nøye loggført.

SAMTIDIG: I finalen ble ostene bedømt direkte foran et publikum.

STOLTE: Gangstad gårdsysteri viser stolt frem osten og troféet.

Kommentar:

Hvor er de norske filmene for studentene?

Det lages aldri så mange filmer som i dag, og unge ser hovedsakelig utenlandske filmer. Hvor er de norske filmene som trekker studentene inn i kinosalen?

HENRIK STORVIK
ROESTAD
Sekretær i Fortidsminneforeningens studentutvalg i Trondheim

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

I dag har vi en overvekt av norske serier sammenlignet med hvor mange filmer som lages, som har studenter og unge som målgruppe. Det er nemlig få filmer hvor jeg føler at unge er hovedmålgruppen filmprodusentene prøver å nå. Det lages serie på serie med reality, serier som Hvite gutter og Rådebank med hovedpersoner i vår aldersgruppe og appellerer til oss. Vi mangler norske filmer som Fight Club, Mad Max, Ringenes herre og Star Wars. Hvorfor skal utlandet ha monopol på oss som målgruppe? Norge burde jo lage flere filmer for studenter.

Før i tiden hadde vi mye mer bredde i norske filmer. Vi hadde skrekkfilmer som Fritt vilt, som konkurrerte med skrekkfilmene fra USA. Skrekkkomedien Død snø var virkelig noe for seg selv, og parodifilmen Kill Buljo spøker med forskjellige folkegrupper og filmklisjéer fra actionfilmer. Hvordan går det an å filmatisere Jo Nesbøs beste Harry Hole-

bok Snømannen på engelsk? Vi har nok krigsfilmer i Norge. Ta sjansen på oss studenter!

Vi studenter har noe skyld for mangelen på filmer med studenter som målgruppe. Barn kommer i alle fall og ser norske kinofilmer, siden de ikke kan engelsk. Vi burde se mer norske filmer som er annerledes, og dem som faktisk er laget med oss som hovedgruppe, ikke bare Oppenheimer og Barbie.

Kanskje du ikke vil se filmen. Det er for dyrt eller muligens ikke filmen for deg. Her kommer en oppfordring: Lev litt, ta sjansen! Kanskje du ser en film som du faktisk liker, selv om den ikke er veldig populær. Stem med lommeboken, frem norsk film, for uten den hadde vi ikke hatt vårt eget kulturuttrykk. Ta med en venn. Hvis filmen ikke står til forventningene, får du kanskje en god historie å dele på Samfundet over en øl etterpå.

Vintipsene til trøstematen din

TEKST: Jenny Hanssen | ILLUSTRASJON: Hedda Spro Larssen

Er du glad i vin, men ønsker ikke å bruke så mye penger på en god biff eller ferske skalldyr som passer til? Jeg har vært på polet og stilt spørsmålene du ikke tør å stille. Denne listen er for deg som er glad i vin, men minst like glad i potetgull og sjokolade.

Frossenpizza

«Det finnes ingen rare spørsmål», svarte mannen i kassa da jeg spurte ham om jeg kunne stille et litt rart spørsmål. Dette er nok ikke første gang en kunde spør om vin til frossenpizza, for mannen i kassen nølte ikke før han tok meg med bort til denne vinen, som skal være perfekt til formålet.

Det er lett å ryke på gode tilbud og ende opp med alt for mange grandiser i fryseren, men fortvil ikke, her er en flott rødvin du kan pare frossenpizzaen med. Ikke bare er denne vinen et bra sted å starte dersom du ønsker å lære deg å like rødvin, den står også harmonisk til den litt fete frossenpizzaen som man av og til trenger etter en lang dag på universitetet. På grunn av sin letthet, men likevel sterke smak, går den godt til andre typer fet mat også – den hyggelige mannen på polet foreslår frityrstekte poteter eller osteburger.

Cline Nancy's Vines Pinot Noir. Pris: 179,90 kr

FOTO: Vinmonopolet

Sjokolade

Portvin finnes i de fleste prisklasser og står generelt godt til kakaoen og det søte i sjokoladen. Men dersom du trenger en ordentlig kosevin til en veldig hyggelig pris som passer fint til den kalde og triste vinteren, har jeg vinen for deg. Den har preg av saftige og modne bær og går som hånd i hanske til melkesjokoladeplaten som ligger ved siden av deg i sofaen. Unn deg selv en trøstevin til de lange novemberkveldene. Inviter noen venner eller sett på favorittfilmen din og nyt den alene. Det fortjener du.

Cono Sur Bicicleta. Pris: 109,90 kr

FOTO: Vinmonopolet

Sour cream and onion

Til potetgull med smak av rømme og løk, er en såkalt ueiket vin, helst laget med chardonnaydruen, din beste venn. At vinen er ueiket betyr rett og slett bare at den ikke er lagret i eiketønner. Dette er en type vin som definitivt befinner seg på den dyrere enden av skalaen, men på polet finnes det en balansert og fyldig en til omtrent prisen av en konsertbillett til Storsalen. Og glem ikke at flasken blir mye billigere dersom man deler den med noen man er glad i. Så hva venter du på? Inviter vennene dine til en heidundrende kveld med potetgull og vinsmaking.

Men pass på: Denne er ikke en del av basisutvalget, så den må bestilles inn på forhånd til ditt lokale pol.

Chaminix Chardonnay. Pris: 249,90 kr

FOTO: Vinmonopolet

Ostepopp

Når det kommer til å kombinere vin med ostepopp, er ekspertene i grunnen ganske samkjørte: Du trenger musserende vin, helst av typen sjampanje. Er du ekstra freidig, kan du bruke månedens studiestøtte på en flaske Don Perignon. Men fortvil ikke dersom du svidde av litt for mye penger under UKA – det finnes billigere alternativer. En god og livlig cava som finnes i basisutvalget til Vinmonopolet, er *Frederico Paternia Banda Azul*. Denne passer ypperlig til ostepop, men også til Superchips og taffelsticks. Her får du gode bobler for pengene.

Banda Azul Brut. Pris: 134,90 kr

FOTO: Vinmonopolet

Smash

Da jeg spurte mannen i kassen om hvilken vin han ville anbefale til Smash, måtte han klø seg litt i skjegget. Etter å ha gått runden i lokalet landet han på en søt, perlende rødvin. Søte ting trenger en søtere vin til, men denne vinen, i motsetning til andre dessertviner, oppleves ikke like søt på grunn av boblene. «Det blir som cola: Daff cola smaker søtere enn en som ikke er det.» Så dersom du ønsker å utfordre deg selv med en spennende vin til kompispris, er dette vinen for deg. Boltre deg fast i sofaen med Smash-poseden i fanget og noe perlende i glasset. Dette vil du ikke angre på.

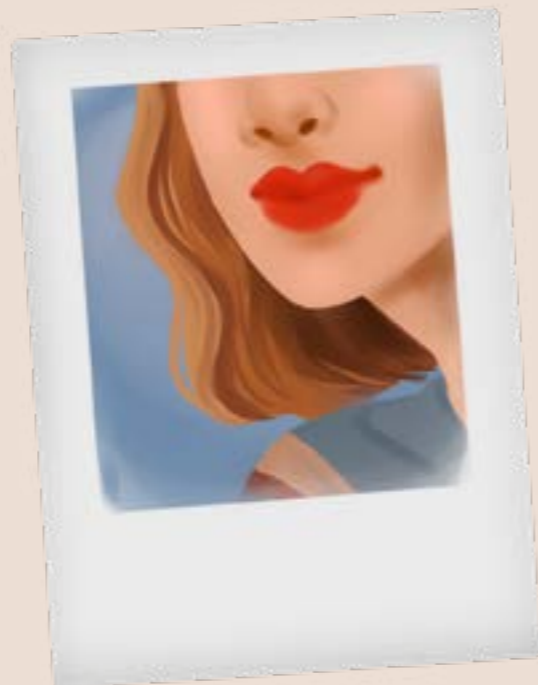
Porello Birbet. Pris: 139,90 kr

FOTO: Vinmonopolet

Et lite stykke musikkhistorie:

Et oppgjør med plateselskapet (Taylors versjon)

En historie om frigjøring og å ta det tilbake det som er sitt – og pervers kapitalisme.

TEKST: Even Kaushik | ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

I juni 2019 ble det kjent at Scooter Braun, mannen bak karrieren til artister som Justin Bieber, Ariana Grande og Kanye West, hadde kjøpt opp plateselskapet Big Machine Recordings for den ydmyke summen av 330 millioner dollar.

Big Machine Records eier rettighetene til Taylor Swift sine seks første studioalbum. Populære låter som «Love Story», «22» og «Shake It Off» var dermed ikke under hennes eierskap, selv om de var skapt av artisten selv. Dette er på ingen måte uvanlig i musikkindustrien, men akkurat dette tilfellet skulle komme til å drastisk skille seg ut.

Alt har forandret seg

Etter oppkjøpet av Big Machine Recordings i 2019 tok det ikke lang tid før Swift gikk kraftig ut mot plateselskapet, dets grunnlegger Scott Borchetta og den nye eieren Scooter Braun. Kort tid etter gikk Swift ut offentlig og meddelte at hun tidligere hadde forsøkt å kjøpe opp sin egen musikkata-

log fra Big Machine, men at deres krav for dette var urealistisk stort.

Sjokket ble likevel størst for Swift da det ble kjent at det var Braun som endte opp med å eie musikken hennes. Tidligere hadde hun uttalt at Braun var en «uhyggelig, manipulativ bølge». I tillegg gikk Borchetta ut og delte at Swift hadde fått tilbud om å kjøpe tilbake musikken sin, noe hun hadde avslått. Denne første store uenigheten endte opp som springbrettet til flere diskusjoner – især om hvor Swifts musikk kunne bli kommersielt brukt, eller snarere ikke brukt.

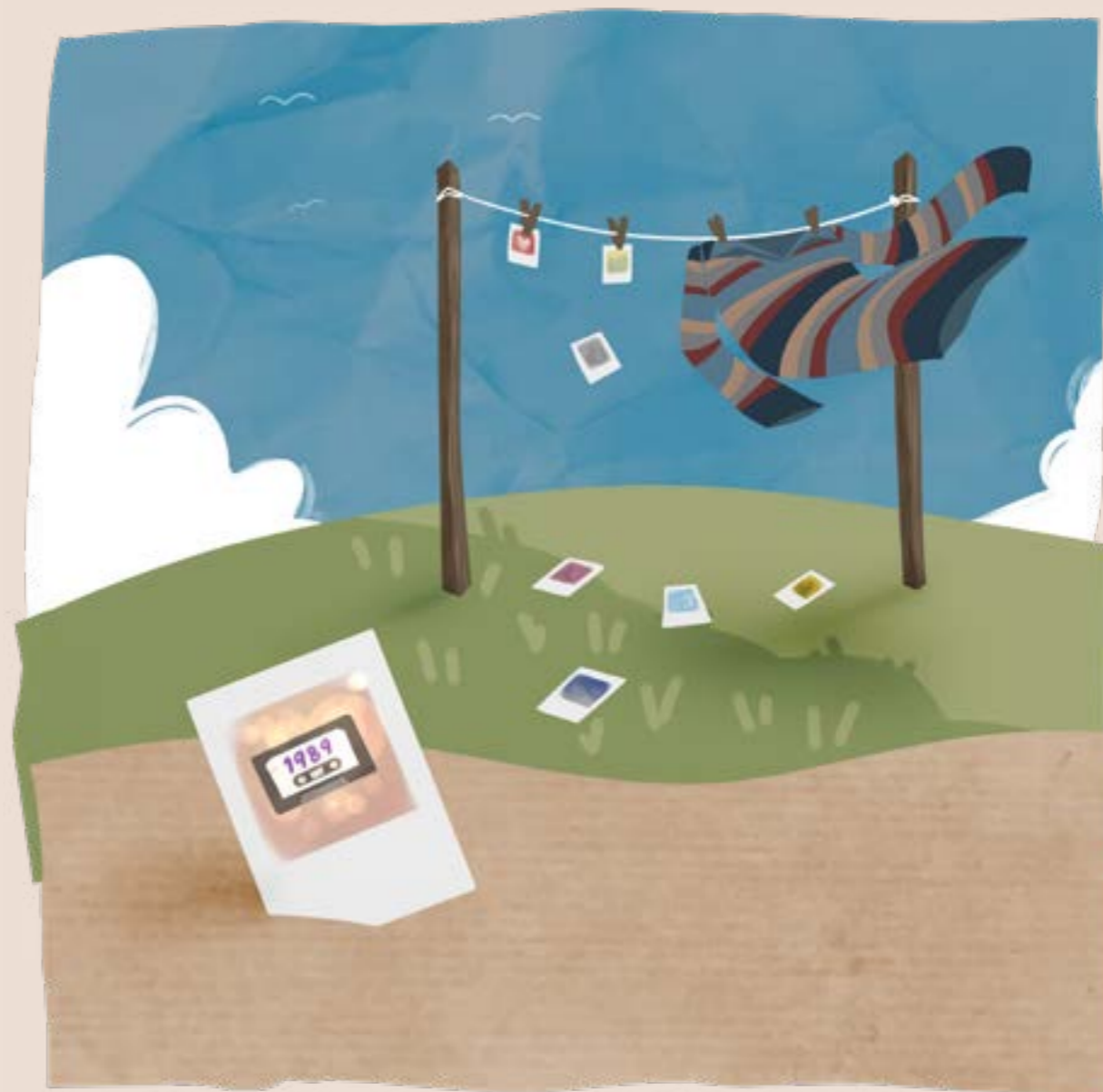
Spikeren i kisten for Swift og Big Machine Records kom i 2020, da Braun solgte rettighetene til Swifts musikk videre til Disney-familiens investeringsfirma for 405 millioner dollar. En direkte konsekvens av hendelsen er Swifts nyinnspillinger av alle hennes seks første album. Starten på utgivelsene av disse ble markert med (Taylor's Version) gjennom et annet plateselskap, Republic Records.

Få fårer på gitaren

Støtten Taylor Swift fikk i kjølvannet av dette, var gigantisk. Musikere, musikkjournalister, radiostasjoner og akademikere uttrykte takknemlighet for det modige hun hadde gjort. Det vokste frem en debatt om musikeres rettigheter og generell etikk i musikkindustrien. Utgivelsene av de nyinnspilte albumene gjorde det, og gjør det fortsatt, kommersielt godt, hvilket har hjulpet Swift til å bli verdens mest populære og suksessfulle popartist. Toppen av kransekaken for artisten var trolig da Braun selv erkjente anger over å ha kjøpt katalogen hennes til å begynne med.

Som resultat av dette finnes nå nyinnspillinger av albumene *Fearless*, *Speak Now*, *Red* og *1989*. I løpet av de tre første dagene etter slippet av *1989 (Taylor's Version)*, endte albumet opp som det andre mest solgte albumet i løpet av én uke i 2023, der *Speak Now (Taylor's Version)* har førsteplassen.

Det er lite som tyder på at Swift kan gjøre feil som musiker og underholder.

Musikken hennes blir jevnt over godt mottatt hos tilhengerne hennes, og hun får enorm støtte for valget sitt om å spille inn musikken sin på nytt. I tillegg håvet konsertfilmen hennes *Taylor Swift: The Eras Tour* inn 123,5 millioner dollar den første salgssuken. Det var nok ikke i Swifts vildeste drømmer da hun som niåring smått begynte å få interessen for musikk.

Å være fryktløs

I løpet av 2023 fikk Swift enda en medalje på brystet. Hun ble nemlig milliardær fra kun musikk salg og konsertopptredener. I tillegg har navnet Taylor Swift så å si skapt en for-

ventning om penger. Det estimeres at de seks kveldene av The Eras Tour i Los Angeles vil tjene inn 320 millioner dollar for byen. Da det ble spredt rykter om at artisten skulle se en amerikansk fotballkamp, steg prisene på billettene med 40 prosent.

I byer hun fremfører, fylles hoteller opp nesten momentant, og kollektivtrafikken rammes av overfylte busser, trikker og jernbaner. I Seattle ble det målt vibrasjoner i bakken tilsvarende et lite jordskjelv, som følge av dansende «Swifties».

En annen konsekvens av Taylor Swifts gigantiske navn, som er langt fra positiv, er at plateselskaper eksplisitt ber

nysignerte artister om å ikke spille inn nye utgaver av musikken sin, før 10 til 30 år etter at kontrakten er over. Inntil nå har denne karantenetiden vært på to til syv år. En situasjon som allerede har vært ganske dårlig for artister, kan da ha blitt enda dårligere som følge av Swifts motstandskamp.

Til tross for at artisten kun er 33 år, har hun allerede vært med på å forme musikkindustrien på forskjellige vis. Dersom Swifts uheldige situasjon kan lære oss noe, er det å kjempe for å få det som rettmessig er ens eget. Samtidig bør man være observant på konsekvensene som følger med – både de gode og de vonde.

boygenius

– The Rest

TEKST: Tone Faber | FOTO: Interscope Records

Stødig indiepop som river i hjerteroten.

Den 31. mars 2023 slapp gruppen boygenius debutalbumet *The Record*, som ble mottatt med stående applaus fra både tilhengere og anmeldere over hele verden. Supergruppen består av de tre anerkjente amerikanske sangerne og låtskriverne Phoebe Bridgers, Lucy Dacus og Julien Baker. I prosjektet boygenius har de skapt et univers hvor deres musikalske særegenheter får plass til å skinne alene, men også smelter sammen i et harmonisk og følelsesladet sammensurium. Etter debutalbumets braksuksess følger nå EP-en *The Rest*.

The Record er et album preget av motpoler; nærhet og ensomhet, skam og selvsikkerhet, kjærlighet og hjertesorg. Helhetlig formidler albumet nære historier om utenforskap og usikkerhet som mange kan relatere til, og som vi mennesker bærer med oss inn i en verden hvor det kan være vanskelig å finne sin plass.

The Rest fungerer som en naturlig oppfølger til debutalbumet. Tekstene er også her viktige budskapsbærere for selve historieformidlingen, svøpt inn i et følelsesladet, harmonisk pledd. Som på *The Record* vil den underliggende konklusjonen igjen være at det er greit å ikke få det til, og at det kanskje skal gå bra likevel. EP-en består av fire låter som alle er relativt korte. Til tross for dette blir man bombardert med et følelsesspekter uten like, med røtter plantet dypt nede i usikre tenåringsår, fylt til randen med kjærlighet, ensomhet og usikkerhet.

«Afraid of Heights» blir utgivelsens klare høydepunkt. Låten er nærmest utformet som et utdrag fra et brev eller et dagbokinnlegg og formidler en ubalanse mellom en indre frykt og et ytre gruppepress. Den handler først og fremst om å ikke tørre, men også om skammen rundt det å ikke tørre. Her er

det Lucy Dacus som virkelig får skinne i front, støttet av komplimenterende, harmonisk koring fra Bridgers og Baker. Resultatet er en melodios angstbølge som treffer rett i magen, med sterke utdrag som «I wanna live a vibrant life, but i wanna die a boring death» og «not everybody gets the chance to live a life that isn't dangerous».

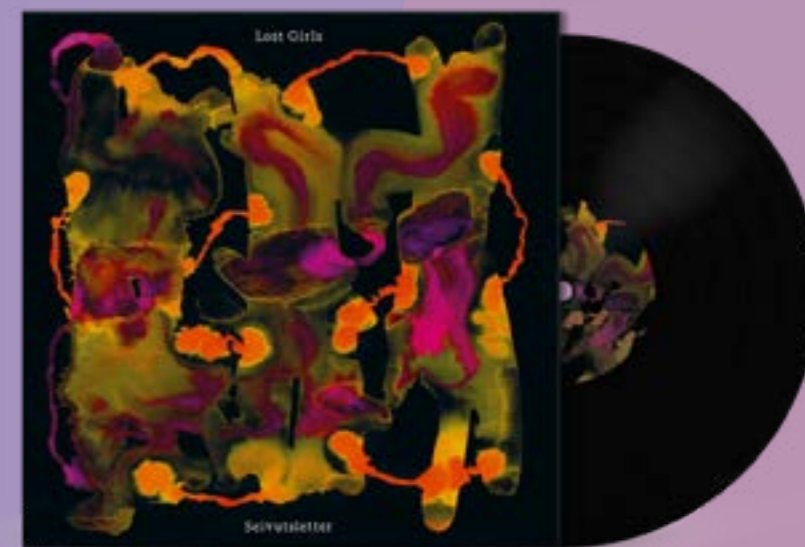
Alt i alt har boygenius igjen gitt oss en emosjonelt ladet gave som glir naturlig inn i rekken av historieformidlende musikalske mesterverk.

Lost Girls

– Selvutsletter

TEKST: Mats Fosdahl | FOTO: Smalltown Supersound

Jenny Hval og Håvard Volden utforsker hinsides det legemlige og leverer nok en gang sterkt.

Jenny Hval og Håvard Volden under navnet Lost Girls imponerte stort med deres debutalbum fra 2021, *Menneskekollektivet*. To år senere kommer *Selvutsletter*, et album som gjør mye av det samme, men som likevel tilbyr nye tematiske utforskninger og horisonter.

På *Selvutsletter* viker Volden og Hval fra deres langstrakte låtstrukturer og filosofiske tankestrømmer og finner veien mot forholdsvis mer forutsigbare låtstrukturer. «Timed Intervals» åpner albumet som om dens eksistens var ubetinget dens form. Langstrakte synter strekker seg langs Hvals stemme og synkoperte trommerytmer. Låtens svevende kvalitet fortsetter inn i «With The Other Hand» og «Ruins», hvor Hvals uttrykksfulle vokaler svever over nydelige atmosfærer.

Lyrisk plukker Hval opp tråden fra *Menneskekollektivet*. Identitet, sjel og eksistens reflekteres og riffes på et uforutsigbart Jenny Hval-vis. Noe av lyrikken begravnes litt for ofte i bakgrunnens atmosfærer, noe som gjør *Selvutsletter* tidvis uhandgripelig.

Formene Volden danner, er på *Selvutsletter* mer gitarorienterte enn sist, mens hans særegne minimalistiske elektronikk og digitale tromme-programmering fører Hval på kjent vis. Lydbildet er unikt og transporterende, men kan bite seg selv i halen på låter som «Re-entering the City» og «World On Fire», hvor Lost Girls går seg litt vill i utforskningen sin.

Kvaliteten tar seg opp fra «Jeg Slutter Meg Selv» – en skjønn, transporterende ekskursjon hinsides kroppens gren-

ser. Her er Volden og Hvals estetiske monisme elektrisk. Den skjøre og usedvanlige jordnære «June 1996», samt den tekstur-berodde og hypnotiserende «Seawhite» fører oss i land i liknende kvalitet.

Tvilsomt har Hval, Volden eller lytteren nådd noen konkrete konklusjoner når *Selvutsletter* når sin slutt. Likevel er *Selvutsletters* utforskninger og inntrykk effektive. Dette til tross dens repetisjon og utilgjengelighet.

Westside Gunn

– And Then You Pray For Me

TEKST: Andreas Johnsen | FOTO: Griselda Records

Oppfølgeren til *Pray for Paris* går i en annen retning med mer trap enn man har hørt før fra Westside Gunn.

Om du forventet at *And Then You Pray For Me* skulle høres ut som en direkte fortsettelse av sin 2020-forgjenger *Pray for Paris*, vil du nok bli skuffet. Westside Gunns nye prosjekt lener mer mot en trap-mixtape enn rapperens mer standard boom-bap-album.

Etter introsopret «FLYGOD DiD» kommer låten «Mamas PrimeTime» med JID, Conway the Machine og Cartier A Williams. Låten er én av de beste på albumet og en glede for alle som har forelsket seg i den klassiske boom-bap-Gunn. JID rapper et ekstremt bra vers med en rolig og sylskarp flyt over en grumsete instrumental. Låtens råhet er nok det de fleste Griselda-tilhengere hadde forventet at albumet skulle bestå av.

Neste låt er albumets første trap-låt og en beinhard start på Gunns nye lyd. Over instrumentalen produsert av

Tay Keith rapper hele Griselda-trioen Westside Gunn, Conway the Machine og Benny the Butcher. Her leverer alle de tre rapperne harde vers over en hjemmekende trap-instrumental.

«Suicide in Selfridges» er en ekstremt stereotypisk Westside Gunn låt. Med låten produsert av Conductor og hjelp fra DJ Drama er alt tilrettelagt for at Westside Gunn kan gjøre det han gjør best: rappe om penger og vold mens han spy ut ad-libs.

Stove God Cooks har fått mye spilletid på albumet og er gjestartist på 5 av 21 låter. Hans beste tilskudd kommer nok på låten «KITCHEN LIGHTS» som er bygget opp av en trommeløs instrumental som sampler noe engleaktig. Her både rapper Stove God Cooks og synger på refrenget. En annen låt Stove God Cooks er med på, er «JD Wrist», en trap-låt med Trap-A-Holics

og Estee Nack, noe som ville vært kult dersom vi hadde sluppet Estee Nack sin hviskestemme.

Albumet føles som en blanding av *Pray for Paris* og en trap-mixtape fra sent 2000-tall. På én time og femten minutter gir albumet noe for de fleste rapp-entusiaster. Westside Gunn leverer rå boom-bap-låter i kjent stil. I tillegg leverer han godt innenfor trap-sjangeren, selv om hans sterke side aldri kommer til å være der. Han gjør det også vanskelig å overse trap-delen av albumet når han får med seg navn som Jeezy og Rick Ross. Albumet er nok ikke et av Westside Gunns beste verk, men det sier lite etter en så sterk karriere som han har hatt.

Rapperen har sagt at dette vil være hans siste store studioalbum, og jeg mener dette er en verdig avslutning på en rekke fantastiske album.

The Rolling Stones

– Hackney Diamonds

TEKST: Simen Almaas | FOTO: Universal Music

60 år på veien og 18 år etter albumet *A Bigger Bang* glimrer det tidvis fortsatt fra «The Glimmer Twins».

Stones har alltid gjort sin egen greie. Fra blues og gospel til country har Stones vært en svamp for en rekke impulser og skapt sitt eget særegne uttrykk. Med én fot i den eldgamle tradisjonen og én i 2023 er *Hackney Diamonds* noe så sjeldent som en vellykket retur fra den aldrende garde.

Siden slutten av 70-tallet har Mick Jagger vist sine tilbøyeligheter til å føye seg med samtidens konvensjoner. Lydbildet på *Hackney Diamonds* er i stor grad farget av produsent Andrew Watt, som har kledd Stones i en moderne drakt. Fra første låt «Angry» er det åpenbart at Jagers doblede vokal er noe mer polert enn jeg makter å sette pris på. Med effektiv bruk av slapback og forvrengte trommer skal Watt likevel berømmes for at Stones ikke faller i retro-fellen.

Hackney Diamonds skinner spesielt når vi får gjensyn med den amerikanske tradisjonsmusikken, som Stones i stor grad har bygget på. I balladen «Depending On You» får vi et gitarmotiv som sender tankene til folk-rocken på *Beggars Banquet*, mens «Dreamy Skies» er en countryballade selv Gram Parsons kunne skrevet under på. Stones byr likevel på mer enn en sentimental reise gjennom glansdagene. «Mess It Up» byr opp til disko i et uhøytidelig og friskt nummer. Som én av to låter med avdøde Charlie Watts på trommer oppleves den ellers lystige låten noe vemodig.

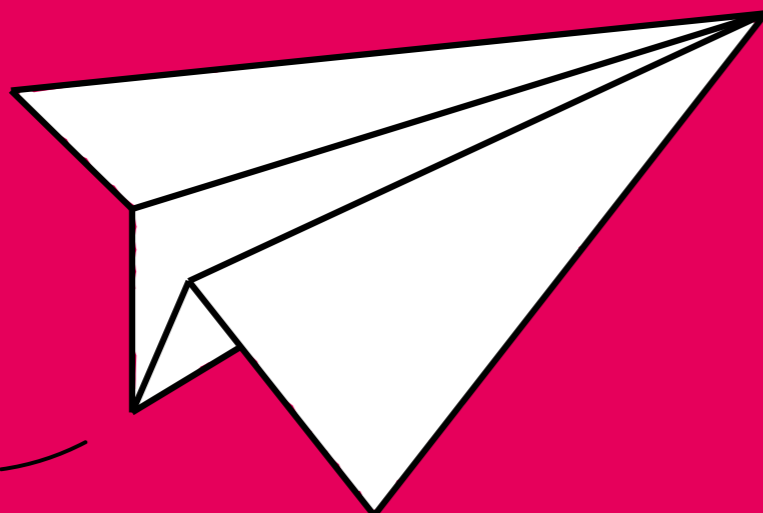
I det hele er *Hackney Diamonds* en bragd fra en gruppe med en snittalder på 78. Det er likevel noen ujevne øyeblikk. «Get Close» og «Driving Me Too Hard» er låter som verken har noe særlig driv eller går særlig hardt. Likevel forstyrret det helheten lite. Gospellåten «Sweet Sounds of Heaven» står for albumets

desiderte høydepunkt med energiladde vokalvekslinger mellom Jagger og Lady Gaga. Avslutningsvis føres vi tilbake til røttene i «Rolling Stone Blues». En passende hyllest til dem som banet veien en gang for 60 år siden.

The Rolling Stones har alltid vært best som annerledes-bandet og ikke fulgt konvensjonene. På *Hackney Diamonds* lykkes endelig Mick Jagger med sin visjon om modernitet, uten at det rokker for mye ved Stones særegenhet. *Hackney Diamonds* er i det store og det hele en fornøylig opplevelse, om man går med på rockens enkle premisser om enkel- og lekenhet.

The Rolling Stones prøver med andre ord ikke å finne opp kruttet igjen med denne platen. Det trenger de vel strengt tatt ikke heller; det har de gjort så mange ganger før.

DEBATT: DINE MENINGER PÅ TRYKK

VIL DU SKRIVE TIL UNDER DUSKEN?

SEND MAIL TIL
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO

INNLEGGET MÅ IKKE OVERSTIGE 2500 TEGN, MELLOMROM INKLUDERT.

STRIPE

TEKST OG ILLUSTRASJON: Kian Nouri

TEKST OG ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

KRYSSORD

TEKST: Ingeborg Hågensen og Amanda Hytten Bjerknes | FOTO: Toby John Varhaugvik

	IDRETTLAG FORK.			NORGES STØRSTE KULTUR-FESTIVAL				
	FORENING			FORMIDLINGS-KONTOR (FLERTALL)	SITTER PÅ HEST	KJEMISK SYMBOL		
VALUTA			MÅNED FORK.			TRO		
		NORSK ARTIST						OMTRENT
		SLAGSKADE						
SPØRRE								
HELSE-TJENESTE FOR UNGE								
				LINJE-FORENINGS-DESTINASJON				UD
	Å VÆRE			VOKSER		MODELL	SKOLEBARN	FUGLE-BOLIG
	SNØHUS							
		ETTERLIGNER						
		KROPPSDEL						
3,14								
CAMPUS IKKE SAMMEN MED NOEN				ØL LAGET AV MALTET BYGG				
				TRIST				
					UD	VIRTUELL VIRKELIGHET		

Send inn løsningsordet til avisredaktor@studentmediene.no innen 28.11.2023 og vær med i trekningen av en flott premie!

KVISS

TEKST: Kristoffer Hedman
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

- Hva heter osten som vant årets oste-VM i Trondheim?
- Hvem kjøpte opp Sits studentboliger på Steinan?
- Skuespilleren Matthew Perry døde nylig. Hvor gammel ble han?
- Hvilken grønnsak kalles nordens appelsin?
- Frøken Lemon, Kaptein Hastings og politibetjent Japp er alle bikarakterer i hvilken kjent krimserie?
- Hva har eksistert lengst: haier eller Nordstjernen?
- Hvilket land er minst i Sør-Amerika?
- Hvor mange mennesker har vært i verdensrommet?
- Hvem regnes som bokmållets far?
- Hvor lang er Nidelva?
- Når faller fjerde søndag i advent i år?
- Når er farsdag i 2023?
- Hva står Nav for?
- Hvor kommer ordet «jul» fra?
- Hvilken høytidsdag er markert i norske kalendere første november?
- Hvem spiller karakteren Percy Jackson i den kommende tv-serien med samme navn?
- Hvilket band har nylig sluppet en ny låt for første gang siden deres forrige album i 1970?
- Hva heter stormen som herjet i England og flere andre europeiske land 1.-3. november?
- Hvor mange registrerte innsjøer er det i Norge?
- Hvor lenge varte cubakrisen?

1. Nidaros Blå 2. Bo Coliving 3. 54 år 4. Kårløt 5. Pottet 6. Haier 7. Surtinn 8. 433 9. Knud Knudsen 10. 31,2 kilometer 11. Juliften 12. november 13. Ny arbeids- og velferdstjenestetjening 14. Fra norrønt «jól» eller «jólablót», en hedensk feiring av vintersolverv 15. Allehelgensaften 16. Walker Scobell 17. The Beatles 18. Claran 19. 450 000 20. 13 dager

HVILKEN HØSTSTUDENT ER DU?

ILLUSTRASJON: Linn Zhu Yu Grotnes

0-5 poeng DEN STRESSEDE

Du kjenner på eksamenspresset. Kanskje du har en tidlig eksamen eller det ble litt for mye pils på starten av semesteret. Uansett finner folk deg på lesesalen, og siden kvissen ikke er pensum, så gikk det dårlig, eller er det et frempek?

6-11 poeng PUMPKIN SPICE

Store hvite bomullskjerf, chic støvler og en pumpkin spice latte i hånden. Pensum, hva er det? Se, så fine blader. Spis, elsk, lev.

11-15 poeng SPØKELSE

BØØØ! 8 forskjellige halloween-fester, 11 kostymer siden Gud forby å bli sett i det samme. Dietten har vært godteri og pils litt for lenge, men det er bare halloween én gang i året.

16-20 poeng PRAKSISSTUDENTEN

Hvilken dag er det? Hva skjer? Er det høst? Det er ikke lett å følge med i svingene når du står opp klokken fire hver dag for å reise på praksis i Lierne. Hold ut, såpass som lærerne streiker, får du god lønn når du er ferdigutdannet.

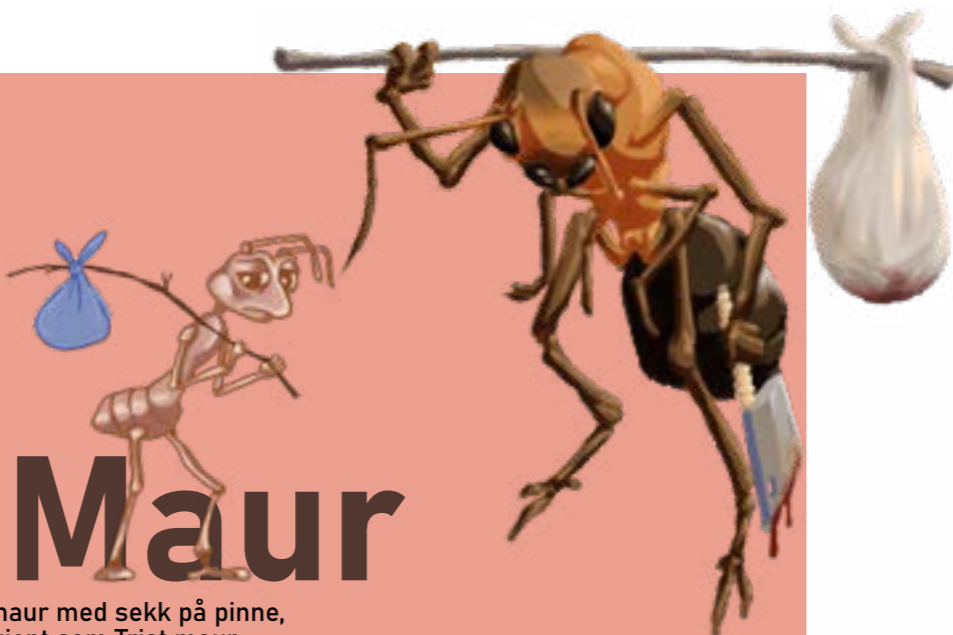
SPITPOSTEN

SPIT, FRA: STUDENTSLANG FOR "SKIPPERTAK"

Registrerer:
...at opp med hånda alle som klina med Max i bodegaen
...at endelig to år til neste gang
...at Oste-VM er rigget
...at KUKA burde bidratt med sin ost
...at hørte guttene i Pirum har massivt kukostlager
...at kanskje bra alt ble brent opp i etterkant
...at slett alle spor
...at mauren er hjemløs (hvordan det føles å spørre noen i SM om å ta en funkestilling)
...at vil være din maur
...at for maur i rompa
...at det er min drømmedate
...at 266 dommere på oste-vm
...at men ikke 266 funker i SM?
...at kan vi få 266 deskere i stedet for?
...at Påfuglene ikke lenger målløse
...at men det er vi
...at har dere kok?
...at hva er kok??
...at Kanseller meg hvis du kan: mitt oppgjør med at jeg får kritikk
...at Kanseller meg hvis du kan: mitt oppgjør med at jeg blir desket
...at Kanseller meg hvis du kan: mitt oppgjør med folk som er uenig med meg
...at Kanseller meg hvis du kan: jeg er bare djevelens advokat
...at Kanseller meg hvis du kan: mitt oppgjør med Rosinboller!!
...at jeg ble de-plattformet så hardt at jeg bare fikk utgitt en bok om å bli kansellert på Norges største forlag
...at bare vent til du hører ærlige meninger om Israel-Palestina-konflikten
...at [REDACTED]
...at Sit bygger ikke nr. 10
...at opsi
...at å sovne på Nardo gjør man kun i grøfta
...at vil heller bo oppi jakobsli
...at billigere å døyve smertene under Samfundsmøtene
...at trenger det når Fitteblekka ikke klarer å spitte engang
...at Finnes ikke ulovligheter
...at Finnes bare lovlige aksjehandler
...at Finnes ikke flere ordspill på navnet
...at Finnes det ord, Finnes det håp
...at det Erna ikke problem
...at drill baby, drill!
...at amerikanske tilstander
...at Seltzer på scena
...at ikke snakk om boblepill

Utgavens dyr:

Maur

Trist maur med sekk på pinne, også kjent som Trist maur med bag, Hjemløs maur eller Hvordan det føles å være maur er et reaksjonsbilde som viser en trist maur som holder en pinne med en pose bundet til enden. Mauren brukes for å representere ideen om å bli avvist. Bildet stammer fra en tegning for et skadedyrbekjempelsesbyrå og ble først mye brukt på Tumblr. De brukte det avbildede insektet under slagordet «Vi får mauren til å pakke sakene».

Senere ble Trist maur med sekk på pinne ofte sammenkoblet med en endret bildetekst som følger malen "Hvordan det føles X," der "X" blir erstattet med en subjektiv demoraliserende handling som å sende den første tekstmeldingen eller forlate festen først.

Trist maur med sekk på pinne er et verk som snakker til oss alle. Og noen ganger hender det at mauren trosser alle odds og trumferer over sin triste skjebne. Den slipper pinnen og et lite smil rører seg i munnviken. Mauren mestrer. Mauren er lykkelig.

Dette er reflektert i Hans Maurestet Kongens velkomsttale til gjestene i hagefesten i Slottsparken.

Maur jobber i butikk, på sykehus, på oljeplattform. Maur arbeider for at vi skal være trygge, arbeider med å holde landet rent for søppel, og leter etter nye løsninger for en grønn fremtid. Maur dyrker jorda og driver fiske. Maur forsker og lærer bort.

Maurer engasjert ungdom og livserfarne gamle. Maur er enslige, skilte, barnefamilier og gamle ektepar. Maur er maur som er glad i maur, maur som er glad i maur, og maur som er glad i hverandre. Maur tror på Gud, Allah, Altet og Ingenting.

Maur liker Grieg og Kygo, Hellbillies og Kari Bremnes. Med andre ord: Maur er dere. Maur er oss.

Ost brent opp, samtidig øker hjemløshet blant mus
Musa Nor Vegia og Jarl S. Berg reagerer på Mattilsynet og oste-vm's ostesløseri: – Kan ikke vi drømme?

Husmusene Nor Vegia og Jarl S. Berg bor for tiden i et gammelt kott på Dragvoll, men egentlig skulle de ha nytt livet i en skarp cheddar, mener de selv.

– Vi gjorde en avtale med noen tyskere nede i Spektrum om å få et hjul i etterkant, men det kom aldri, sier Berg.

Vegia tilføyer at et slikt voksbedekt ostehjul, hadde vært stort nok for deres kommende musekull fram til dem hadde begynt i musebarnehagen. De forteller at de per nå har et to-roms i en støvel, men Vegias svigermor opptar mye av stua på en potet.

Representant Idaros Bleu for

oste-vm sier at det er beklagelig at Berg og Vegia ikke har fått hjulet de skulle ha, men har ingen kommentarer utover det.

Statistiker og musebiolog Østa Vind forteller til Fitteblekka at musehjem nå til dags stadig blir mindre, da det er færre ostehjul, tønner og eventyr i omløp.

– Stort sett deler de bolig med studentene i et slags kollektiv, men spesielt rundt fadderukene er dette til plage for musemor og ungeflokken.

Vegia og Berg avslutter med å appellere til alle osteinteresserte studenter denne høsten.

– Hvis dere har et ostehjul å gi, legg det midt i gata på Dragvoll. Vi tar det derfra!

Øl er ikke nok. Vibratorer til medlemspris nå!

Etter at Samfundet nå ønsker å senke prisen på øl i Storsalen «uten å øke drikkepress». Nå ønsker studenter rimeligere orgasmealternativer.

– Har du sett hvor mye skummelt man får med seg med en Pirumitt?, spør Renne Sãm Enfoss, i mens hen viser til ei venninnes firedoble positive kjønnsykdomstester.

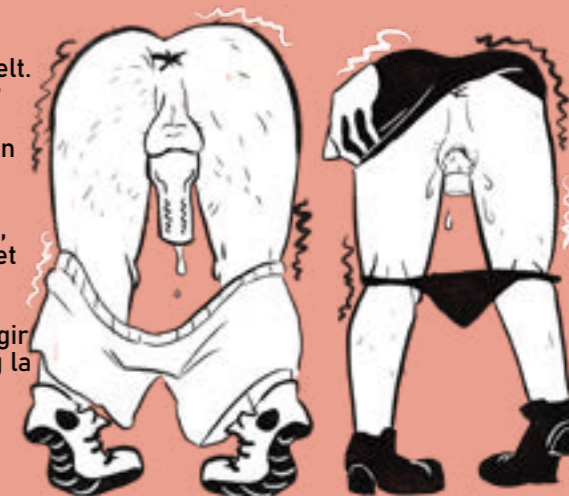
Enfoss ønsker at nå som det runde røde legger opp til drikkepress i Storsalen, kan de også legge til rette for å onanere sporløst på

tribunen.

– I dunno, vibratorer til leie hadde vært fint? Eller eventuelt. lommefitter til penishaverne?

Samfundetleder Æsstri Æljtun synes at man like gjerne kan bruke orgasmeressursene som allerede finnes på Huset, da Nybygg tar av sexbudsjettet allerede.

– Husk å vaske Pirum før du gir dem tilbake, sprit dem ned og la dem lufttørke, råder Æljtun.

Laget av og for studenter

Kjøp og selg pensum
på iBok.no